Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЕРЕДА, 17 листопада 2004 року

№ 216 (3466)

Сьогодні — Міжнародний день студента

Шлях до вершин правди, свободи і справедливості

Щиро вітаю вас з Міжнародним днем студента!

Високий інтелектуальний потенціал і принципова громадянська позиція українського студентства за всіх часів генерували нові ідеї суспільно-політичного поступу.

Студенти — найбільш динамічна частина кожного суспільства. Студентська молодь України у найвідповідальніші моменти нашої історії мужньо торувала шлях до вершин правди, свободи і справедливості.

Освічена і високоморальна молодь — майбутнє нації, провідник позитивних соціальних змін, економічного і науково-технологічного поступу держави. Авторитет українського студентства підтверджується перемогами на міжнародних олімпіадах, змаганнях і конкурсах.

Сьогодні понад два мільйони українських юнаків і дівчат здобувають вищу освіту, що дає змогу стверджувати: Україна послідовно набуває статусу суспільства знань. Відтак якісні знання, інноваційні ідеї, професіоналізм і висока громадянська відповідальність студентства вкрай потрібні для утвердження європейських стандартів у політичному і економічному житті нашої держави.

Питання студентського життя і права випускників вузів на працю постійно перебувають у центрі уваги Верховної Ради України. Парламент докладає максимум зусиль для того, щоб студентські будні були сповнені яскравими барвами і радісним настроєм, упевненістю в майбутньому.

Бажаю вам міцного здоров'я, енергії, добра і любові.

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

Найвідповідальніші за творення власної держави!

Дорогі друзі! Шановне студентство України!

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти вітає багатомільйонний загін найталановитішої і перспективної української молоді з Міжнародним днем студента!

Народна традиція відвела юним одне із найвідповідальніших місць у процесі творення і розбудови власної держави! Саме від вас залежить, чи буде Україна економічно сильною, духовно багатою, демократичною і шанованою у світі державою! Нині Україні, як ніколи, потрібні молоді, енергійні, висококваліфіковані вчителі, лікарі, юристи, інженерно-технічні кадри, політично зрілі керівники усіх рівнів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, здатні захистити національні інтереси держави і забезпечити гідні умови для життя українського народу.

Бажаю вам творчого натхнення, наполегливості та успіхів в оволодінні знаннями, у всіх добрих починаннях і справах, здійснення мрій і життєвих планів!

З повагою,
Станіслав НІКОЛАЄНКО, голова комітету.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Імпровізоване студентське містечко на Подолі в Києві розташувалося просто на землі, за кілька метрів від пам'ятника вільнодумцеві Г. Сковороді. Стенди, прапорці, малюнки, змерзлі обличчя, промовисті гасла: «Бруківка за бруківкою ми розберем старі дороги. Через режими перепон ми прокладемо шлях до перемоги». Це — страйк! За словами мешканців цього містечка — активістів громадянської організації «Пора», — «Страйк — за чесні вибори! Страйк — за правду!».

* * *

У Сумах госпіталізували 18-річного Сергія Єфимова, котрий брав участь у голодовці студентів. Нагадаємо, кілька десятків студентів вищих навчальних закладів Сум — активістів акції студентського опору — оголосили безстрокову голодовку з вимогою негайно звільнити шістьох спостерігачів, яких у суботу рішенням Ковпаківського районного суду відправили на 10 діб адмінарешту. **За повідомленням Центру громадських зв'язків УМВС Сумської області**, їх покарали за порушення громадського порядку і вчинення опору законним вимогам співробітників міліції на одній з виборчих дільниць міста в ніч після першого туру виборів. Міська рада Сум також прийняла рішення забрати намети протестантів, хоча акція була санкціонована раніше.

(Продовження теми читайте на 3—4-й стор.).

ФОТОФАКТ

Український художник Сергій Поярков демонструє створену ним «Карту ненашої України ІІ» у будинку агентства УНІАН. На карті є «Майдан неспроможності», «Тупик нечуханих потилиць», «Театр «Сила народу без бутерброду», «Палац податкової інхвекції». Як пояснив Поярков, «карта — це стінгазета, зведена до рангу мистецтва», на ній немає фігури, що була б поза критикою.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

ПРОТИ БЕЗПРИТУЛЬНОСТІ ТА ЗА НАШЕ ЗДОРОВ'Я

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ранкове засідання 16 листопада

Очікуваного продовження теледебатів уже прихильниками кандидатів у Президенти на початку ранкового засідання не сталося. Чим, прямо скажемо, були розчаровані представники багатьох ЗМІ та політологи, які одразу ж залишили свої місця. Головуючий на засіданні Володимир Литвин, який повернувся з поїздки до США, заявив, що погоджувальна рада керівників депутатських груп і фракцій визначилася із порядком денним сесії. Ранкової розминки для політично активних парламентаріїв у порядку денному не було.

(Закінчення на 2-й стор.).

Коротко про важливе

Учора

■ На Луцькому автозаводі святкували випуск 50-тисячного ВАЗа.

Сьогодні

■ У Києві розпочався міжнародний семінар «Проблеми історії етнічних спільнот України».

Завтра

■ Буде відкрито Тиждень кіно Туреччини в Києві.

Щире бажання співпрацювати

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин та радник Президента США з питань національної безпеки й оборони Кондоліза Райс під час зустрічі у Білому домі у Вашингтоні **(на знімку)** обговорили необхідність поглиблення співпраці між країнами.

«Під час розмови я відчув обізнаність стосовно процесів, які відбуваються в Україні, і щире бажання налагодити співпрацю з нашою країною», — зазначив В. Литвин. Він розповів К. Райс про особливості політичної і соціально-економічної ситуації в Україні, **повідомляє УНІАН.**

Голова ВР також зустрівся з Коліном Пауеллом (за годину до зустрічі було оголошено про відставку Пауелла і призначення на посаду державного секретаря США Кондолізи Райс).

Позиція американської сторони щодо України не змінилася: важливим є не результат президентських виборів, а виборчий процес і перемога демократичним шляхом одного з кандидатів, який відкриє дорогу для поглиблення співпраці між двома країнами.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У НОМЕР

Домовилися про зустріч

Президенти України і Польщі **Леонід КУЧМА** та **Александр КВАСНЕВСЬКИЙ** мали телефонну розмову, під час якої домовилися про зустріч. Однак про конкретну дату візиту поки що не повідомлялося. Леонід Кучма привітав Александра Квасневського з 50-річчям, яке його польський колега відсвяткував у понеділок. За повідомленнями польської преси, він відзначив ювілей у досить камерній обстановці в Моститському замку над Віслою. При цьому, **як пише «Газета виборча»**, було вжито безпрецедентних заходів безпеки.

Де закінчуються повноваження парламенту?

Учора Конституційний Суд розпочав розгляд справи за поданням народних депутатів про відповідність Основному Закону постанови Верховної Ради України «Про Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України з питань моніторингу реалізації законодавства про вибори Президента України».

На думку народних депутатів, питання, порушені в постанові, виходять за межі повноважень парламенту. Адже окремі питання організації та контролю виборчого процесу належать до компетенції ЦВК. Верховна Рада може лише призначати вибори Президента. Також депутати наголошують, що основні завдання Тимчасової спеціальної комісії порушують норму ч. 3 ст. 89 Конституції, за якою парламент може створювати такі комісії для підготовки й попереднього розгляду питань лише в межах своїх повноважень, **повідомляє наш кореспондент Юлія ЄЛТУНОВА.**

Товарообіг через два роки може сягнути 500 млн. доларів

Про це йшлося на робочій зустрічі представників ділових кіл Харківської і Московської областей. Перспектива співробітництва обнадійлива. Адже за результатами 2003 року торговий обіг двох областей зріс на 52 відсотка і становив майже 150 млн. доларів. За перше півріччя 2004 року він збільшився на 86 відсотків і становив 126 млн. доларів. З Харківської області до Московської постачають переважно кабельну продукцію, локомотиви, парогазові турбіни, арматуру та системи управління для АЕС. З Московської області в основному ввозили легкові та вантажні автомобілі, локомотиви та вагони, мідний дріт і алюмінієвий профіль, **повідомляє наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

Кінець зміни став гарячим

Донецьк. На шахті імені Леніна державної компанії «Артемвугілля» (Горлівка) близько 14-ї години в понеділок сталася пожежа. На місце аварії прибуло шість загонів рятувальників. Усіх 372 гірників, які на той час перебували під землею, виведено на поверхню, повідомили в центральному штабі Державної воєнізованої гірничорятувальної служби. За попередніми даними, займання сталось у виробленому просторі щитової лави. На момент верстки номера тривала боротьба з пожежею, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

18 листопада в Україні — хмарна погода, дощі, у західних і північних областях подекуди з мокрим снігом. Вітер поривчастий, 15—20 м/с. Температура у північних, центральних і східних областях уночі — 1—6 градусів морозу, вдень — від +1 до -6; на півдні — 9—12 градусів тепла.

У Луганську студентів, які дарували стражам порядку квіти, затримала міліція

Вибори–2004

Президент України Леонід Кучма планує зустрітися з кандидатами у Президенти Віктором ЮЩЕНКОМ і Віктором ЯНУКОВИЧЕМ заради порозуміння та унеможливлення суспільного протистояння в країні.

* * *

Голова Центральної виборчої комісії Сергій Ківалов сподівається, що офіційні дані з другого туру президентських виборів буде оприлюднено раніше 15 діб від дня голосування, як це передбачено українським законодавством.

* * *

Керівник Центрального виборчого штабу кандидата на пост Президента України Віктора ЯНУКОВИЧА Сергій Тігіпко заявив, що радитиме В. Януковичу взяти участь у теледебатах, запропонованих п'ятьма українськими комерційними телеканалами.

* * *

Днями у Кіровограді під час естрадного концерту на підтримку кандидата в Президенти Віктора Януковича невідомі напали на трьох журналістів із помаранчевими стрічками. А правоохоронці навіть не намагалися втрутитися у конфлікт. Через два дні нападу зазнав ще один журналіст.

* * *

Комітет виборців України закликає продовжити всеукраїнську акцію з уточнення списків виборців до 21 листопада.

* * *

Депутатське об'єднання «Наша Україна» ініціювало позачергову сесію Тернопільської міської ради. Депутати занепокоєні тим, що працівники міліції масово беруть відкріпні талони. Заступник начальника УМВС у Тернопільській області Мирослав Свистун пояснив це особливостями служби правоохоронців, які чергуватимуть у день виборів у різних кінцях області.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

Теледебати відбулися. Кандидати задоволені

Команди Віктора Ющенка та Віктора Януковича заявили про перевагу власного кандидата на посаду Президента. Хоча самих теледебатів, із запитаннями та відповідями, по суті, не було, оскільки запропонований формат дискусії передбачав лише почерговий виклад позицій за чотирма основними темами — соціальна політика, економіка, внутрішня і зовнішня політика. Отже, хто і що сказав.

В. Янукович у вступному слові зазначив, що хоче «сказати про ту стару владу, яка працювала всі ті роки незалежності, сказати про тих людей, які нас зробили бідними, сказати про тих людей, які зараз знову рвуться до влади, сказати про збанкрутілих урядовців, про збанкрутілих політиків, до яких ми вже не маємо довіри». В. Ющенко, у свою чергу, заявив, що «українці не просто хочуть змін, вони хочуть, щоб ці зміни були масштабними» та що «це не конфлікт двох Вікторів — це конфлікт двох світоглядів. Двох моралей. І вибір у нас дуже простий: або ми житимемо по поняттях, або житимемо як вільні люди». Торкнувшись соціального блоку дискусії, В. Ющенко заявив: «Людина, яка їхала на роботу в адміністрацію Президента на 5-й моделі «Жигулів», зараз вона входить до найбагатших людей Європи» та що «на «прихватизації» «Криворіжсталі» олігархи вкрали у кожного пенсіонера суму, яка щонайменше вдвічі перевищує розміри нинішньої надбавки». У відповідь В. Янукович сказав, що «коли Ющенко працював у НБУ, ми добре пам'ятаємо, як інфляція була 10 тисяч процентів, і грошова реформа, коли у нас за одну ніч вкрали весь наш достаток». Не менш експресивною була оцінка економічної політики. В. Янукович вважає: «Коли я і мій уряд почали працювати... казна була пустою... В цьому році ми маємо за дев'ять місяців результат 13,4 % збільшення ВВП... Коли ми почали працювати, кількість прибуткових підприємств складала 48%, був великий бартер. Це тінь, у яку загнали попередні уряди, в тому числі це була робота Нацбанку, який очолював шановний Ющенко». В. Ющенко в боргу не залишився, заявивши у відповідь: «Коли Ви приймали уряд у 2002 році, темпи економічного зростання вже були 8,2%. А у 1999 році, крім мінус 4% ВВП, чотирьох мільярдів боргів, які моцю країну поставили перед дефолтом, і 250 корумпованих постанов, я нічого не отримав». Водночас В. Ющенко запитав, куди пішли кошти від 13,4% економічного зростання, якщо бюджет отримує лише 1,8%.

Не переповідаючи далі змісту дебатів, звернімо увагу на заключне слово двох претендентів на посаду Президента. В. Ющенко закликав не ділити Україну за різними ознаками, «бо є влада і є народ, який знаходиться до влади в опозиції», закликав не боятися і прийти та проголосувати за «зміну сліпих командирів літака». В. Янукович, перейшовши на російську мову, сказав, що «кампанія його опонента була побудована на брехні, на неправді та залякуванні», і повідомив Віктора Андрійовича, що «нова влада вже прийшла, ви цього просто не помітили. І вона вже почала працювати. І треба розуміти, що вона вже не піде. І немає способу її видавити».

Хто був переконливіший, покажуть результати голосування. Самі учасники теледебатів заявили, що задоволені своїми виступами. Представники штабів також вважають, що перевагу здобув саме їх кандидат. Сергій Тігіпко, представник штабу Януковича, сказав, що той показав себе впевненим політиком, який добре орієнтується в усіх питаннях, а тому він радитиме Януковичу також взяти участь у дебатах на комерційних каналах. Натомість Юлія Тимошенко вважає, що Ющенку протистояв «некомпетентний державний чиновник, який володіє виключно агресією та так і не оприлюднив жодного реального аргументу на свою користь». Утім, чимало незалежних спостерігачів висловлюють думку, що дебати не визначили явного фаворита, але сам факт теледебатів свідчить, що Україна — єдина країна на теренах СНД, де вони, в принципі, стали можливі, що робить нам честь.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

ЗАНЕПОКОЄННЯ

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин надіслав листа голові Центральної виборчої комісії України Сергію Ківалову, у якому висловив занепокоєння з приводу звернень, що находять на адресу Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з питань моніторингу реалізації законодавства про вибори Президента України і свідчать про неналежну реалізацію Закону України «Про вибори Президента України».

У листі, зокрема, говориться: «Закон України «Про вибори Президента України» визначив умови проведення вільних, чесних і справедливих виборів, як того вимагає Конституція України, детально регламентував виборчий процес та процедуру захисту конституційних виборчих прав громадян України.

Як відомо, до підготовки і проведення виборів Президента України було залучено майже півтора мільйона громадян у роботі 33 тисяч дільничних виборчих комісій, близько 10 тисяч громадян працювали у 225 територіальних виборчих комісіях. Крім того, під час виборів здійснювали свої повноваження півмільйона довірених осіб кандидатів на посаду Президента України, офіційних спостерігачів, а також фахівці Єдиної інформаційно-аналітичної системи «Вибори».

«Проте, — наголошується у листі Голови Верховної Ради України, — незважаючи на наявність загалом чіткої законодавчої основи для проведення виборів Президента України, на шляху практичної реалізації виборчого законодавства, як засвідчив перший тур виборчих перегонів, виникли значні перешкоди як об'єктивного, так і суб'єктивного характеру.

За оцінками вітчизняних фахівців і міжнародних спостерігачів від СНД, ОБСЄ та інших організацій, однією з найгостріших проблем став низький рівень фаховості членів виборчкомів. До того ж робота комісій ускладнювалась їх невиправдано громіздким кількісним складом, а також тим, що значна частина членів комісій взагалі не брала участі в їх роботі».

Як йдеться далі у документі, «не менш гострою проблемою стало неякісне складення списків виборців. У результаті значна частина виборців не змогла скористатися своїм конституційним правом. Лише за офіційними даними, понад 45 тисяч громадян звернулися до місцевих судів з цього приводу і їхні скарги були задоволені. Для порівняння: на виборах 1999 та 2002 років такі порушення були поодинокими і врегульовувалися виборчими комісіями без участі судів. Водночас, за свідченнями офіційних спостерігачів, кількість тих, хто з різних причин не звернувся з відповідними скаргами у випадках невиконання норм закону і не реалізував унаслідок цього свого конституційного права, набагато перевищує наведену цифру».

У листі висловлюється стурбованість, що «масовий характер таких фактів дає підстави розцінювати його як результат організованих та скоординованих дій. До такого висновку спонукає, зокрема, те, що викривлення у списках виборців, за інформацією ЗМІ, стосувалися переважно прибічників тих кандидатів на пост Президента України, які свого часу ставили підписи у підписних листах на підтримку відповідних кандидатів».

У листі, зокрема, наголошується, що деякі недоліки в організації голосування та у процесі встановлення його результатів «певною мірою пов'язуються і з Центральною виборчою комісією».

Так, значний резонанс у суспільстві викликали оприлюднені на офіційному сайті ЦВК відомості про кількість виданих виборчих бюлетенів та кількість виборців, які взяли участь у голосуванні. Виявилося, що у п'яти регіонах, де одержав перемогу один і той же кандидат на пост Президента України, кількість виборців, які проголосували, майже на 100 тисяч перевищила кількість отриманих виборчих бюлетенів. Щоправда, згодом ці цифри були уточнені Центральною виборчою комісією, однак це дало привід для сумнівів у достовірності результатів голосування для багатьох виборців та офіційних спостерігачів».

«Крім того, у день голосування офіційними спостерігачами зафіксовані випадки неналежної підготовки окремих дільниць до голосування, несвоєчасного відкриття виборчих дільниць, а також продовження їхньої роботи після встановленого законом терміну — 20-ї години», — зазначає Голова Верховної Ради України і додає: «Особливого суспільного резонансу набули події, що сталися у територіальному виборчому окрузі №100 (м. Кіровоград), виборча комісія якого напередодні голосування, всупереч закону, виключила зі свого складу представників від опозиції».

«Кількість відкріпних посвідчень, встановлена законом, не повинна перевищувати чотири відсотки від орієнтовної кількості виборців на відповідній дільниці. Однак, за даними офіційних спостерігачів, фактична кількість виборців, які голосували на підставі таких посвідчень на окремих виборчих дільницях, була в декілька разів більшою від зазначеної.

Мала місце також протидія з боку керівників виборчих комісій офіційним спостерігачам у здійсненні ними спостереження за видачею бюлетенів, підрахунком голосів та складанням протоколів про підсумки голосування, що може бути розцінено і як невиконання Україною міжнародно-правових зобов'язань.

За такої ситуації у міжнародних офіційних спостерігачів від ОБСЄ і ПАРЄ склалася думка, що президентські вибори в Україні значною мірою не відповідають загальноприйнятим стандартам ОБСЄ і Ради Європи. Що дало підстави вважати президентські вибори кроком назад у порівнянні з парламентськими виборами 2002 року та звинувачувати структури влади у застосуванні адміністративного ресурсу під час виборчої кампанії», — висловлює занепокоєння Володимир Литвин.

«Отже, лише за умови усунення недоліків та порушень, виявлених під час першого туру голосування, і суворого дотримання закону в другому турі, можна забезпечити проведення демократичних виборів Президента України, сприяти внутрішньополітичній стабільності та формуванню позитивного міжнародного іміджу нашої держави», — переконаний Голова Верховної Ради України.

На завершення Володимир Литвин висловлює сподівання, «що високий рівень особистої відповідальності членів Центральної виборчої комісії дасть змогу забезпечити належне проведення другого туру виборів Президента України та об'єктивне встановлення результатів волевиявлення українського народу».

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Проти безпритульності та за наше здоров'я

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 16 листопада

(Початок на 1-й стор.).

До розгляду цього дня передбачено більш як 20 законопроектів. Ще чотири, зокрема й питання фінансування другого туру президентських виборів, заплановано включити до порядку денного. Серед найпомітніших — закон про реєстрацію фізичних осіб, про профілактику безпритульності, поліпшення здоров'я населення і соціального стану молоді та дітей, приуроченого і законопроекти про боротьбу із захворюванням на туберкульоз, внесення змін до Закону «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні». Два документи стосуються земельного питання — внесення змін до Земельного кодексу з приводу особливо цінних земель та змін до Кримінального кодексу з приводу відповідальності за самовільне зайняття земельної ділянки. Ціла низка законопроектів передбачає жорсткішу відповідальність за порушення законодавства про закупівлю товарів, незаконне заволодіння транспортним засобом, відповідальність громадян та посадовців у виконавчому провадженні.

Дискусії депутатів викликав проект закону про реєстрацію фізичних осіб в Україні. Представляючи його, перший заступник голови Комітету з питань правової політики Микола Оніщук зауважив, що парламент підступає до цього питання вже втретє. Ми стоїмо перед дилемою — залишитися зі старою системою обліку громадян на так званих паперових носіях чи зробити крок до електронної облікової системи. Доповідач наголошував, що ми не мали б ганебної ситуації зі списками виборців, ані протестних акцій віруючих проти присвоєння податкових сатанинських кодів, якби вдалося прийняти цей закон про реєстрацію фізичних осіб. До речі, за його словами, такі коди не передбачено новим законопроект, бо не буде єдиного номера, за яким особа фіксуватиметься у реєстрі.

У відповідь парламентарії, які взяли участь у обговоренні, негативно поставились і до цього вже узгодженого документа, обґрунтовуючи свою позицію, насамперед, протиправним використанням інформації, зібраної про особу. Юрій Кармазін звернув увагу на висновки парламентського Комітету з питань європейської інтеграції, який побачив невідповідність запропонованих норм євростандартам. А комуніст Юрій Соломатін допитувався, чому серед великого обсягу інформації про громадянина (про захворювання, судимості, членів його сім'ї, наявність зброї тощо) не передбачено відомостей про доходи і власність громадян, передусім так званих багатіїв. Аргумент про те, що це прірогатив інших законів, його та його однодумців не задовольнив.

Одне слово, парламентарії побоюються використання зібраної до електронного реєстру інформації про громадян у боротьбі влади з політичною опозицією, інакодумцями. Звертали увагу і на те, що немає належних гарантій несанкціонованого доступу до такої надважливої бази даних. Чи не тому законопроект не вдалося прийняти не лише за основу, а й відправити на повторне читання — його відхилено.

Анатолій БЕНЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СВОБОДА СЛОВА

Ти — не один...

Учора в Києві біля телецентру відбулася акція протесту журналістів «Тут звільняють за правду»

Представники електронних ЗМІ вимагали від власників та керівників телеканалів припинити переслідування за професійну позицію та прийняти запропоновані ними угоди про редакційну політику, які обмежили б цензуру на телебаченні.

Нагадаю, 13 журналістів «Вістей» (УТ-1) в односторонньому порядку підписалися під угодою про забезпечення повноти, точності та збалансованості новин, а також обмеження тиску на творчий колектив та керівництво телекомпанії. Ці справедливі й далекі від найменшої крамоли вимоги викликали в «адресатів» неприховане роздратування: на Першому національному розпочалося справжнє «полювання на відьом». «Бунтівників» усувають від ефіру, ведучого «Вістей» Володимира Голосняка взагалі звільнили з роботи, а «слабкі ланки» змінюють журналістами, яких не обтяжують принципи і моральні чесноти. Той, хто слухає, що «співають» слухняні телеведучі у темниковому просторі, знає брехунів поіменно. Мабуть, ліпше, ніж їхні господарі.

Колишній журналіст каналу «1+1» Наталя Фіцич

Тим часом відкрито рахунок для збору благодійної допомоги журналістам, що втрачають роботу внаслідок боротьби за професійні стандарти. Це — відповідь на свавілля «цензорів» від керівників Асоціації українських банків, Київської незалежної медіа-профспілки, Інституту масової інформації та Київського юридичного товариства.

Згідно з правилами допомога буде одноразовою і надаватиметься тільки у випадках, коли боротьба з цензурою матиме публічний характер. Посприяти знищенню такого явища, як «темники», можна за реквізитами: ПС «Київська незалежна медіа-профспілка», р/р 26008013363453 у КМФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Києва, МФО 322012, ЗКПО 26385397. Президент АУБ Олександр Сугоняко повідомив, що асоціація вже розіслала звернення до комерційних банків з проханням робити пожертви на цей рахунок.

Профспілка, ІМІ та Київське юридичне товариство оголосили про готовність надавати безплатну правову допомогу жертвам власної професійної принциповості. Як колись запевняла реклама «1+1», ти — не один.

Однак найбільше журналісти потребують підтримки суспільства. Того, заради кого вони наживають собі неприємності. Бо чесність потрібна не тільки бійцям пера. Ще більше вона знадобиться вам — глядачам, слухачам і читачам. Скажіть «ні» цензурі і ви.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Свято — в наметах

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні, в Міжнародний день студентів, «порівці» збирають величезну кількість студентів з усіх вищих навчальних закладів країни і вимагають: припинити утиски студентів, повернути всіх, виключених за участь у політичних рухах і акціях студентів, до їх вузів.

— Починаючи з квітня, коли готувалися програми кандидатів у президенти, «Пора» виникла як організація нейтральна, — розповідає заступник коменданта наметового табору Михайло Плотников, — ми не підтримуємо якусь із партій чи їх представників, ми просто вимагаємо демократії, чесності, порядності врешті-решт. Бо те, що робиться сьогодні в країні, — це анархія! Так, Володю Закалюжного, студента із Запоріжжя, на вулиці зупиняють, обшукують, наче якогось злодюжку. Наступного дня обшук повторюється — в кишені хлопця «знаходять» вкрадений мобільний телефон та фальшиві гроші. Луцького юнака Олега Богача вночі перестріли троє озброєних ножами людей і порекомендували припинити громадсько-політичну діяльність. За період вересня-жовтня 2004 року репресії, напади і утиски відчули на собі більш як 100 чоловік.

— Мене виключили з Кіровоградського педагогічного університету після акцій кампанії «Пора», — виголошує ще один учасник організації Костянтин Поляков. — Наступного дня раптом виявилася неймовірна кількість пропусків занять і «заборгованостей». І одразу, звичайно, надійшло «запрошення» до армії!

Має місце і примус студентів, стверджують учасники страйку. За їхніми словами, у Сумському національному аграрному університеті біля бюлетенів стояли куратори, молодь мала у них на очах, не заходячи до кабіни, «відмітити» провідного кандидата в президенти і одразу вкинути бюлетень до урни. У Миколаївській «аграрці» першокурсниць виганяли на площу в легких українських костюмах і змушували брати участь в акціях одного з кандидатів. А коли його суперник приїхав до міста зі своєю програмою, то керівництво взагалі запровадило вісім пар(!) у один день і суворо контролювало відвідування.

«Порівці» збираються залишатися в наметах доти, доки новий чесно обраний президент — хто б він не був — не складе присягу.

Дарія ГОРСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ФОТОФАКТ

У Чернігові та Ніжині відбулося виїзне засідання міжнародного трейд-клубу, в якому взяли участь 38 зарубіжних представників. Головна його мета — налагодження економічних зв'язків між місцевими та іноземними виробниками.

На знімку: засідання трейд-клубу в Чернігові.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

А поводився спокійно...

КРИМІНАЛ

Під час знесення старої господарської будівлі по вулиці Дібровецькій у Садгорі новий власник виявив труп жінки, закопаної на глибині 30—40 сантиметрів. Потім було знайдено ще один труп, а коли на місце прибули криміналісти — третій і четвертий.

За підозрою у скоєнні злочинів затримано колишнього власника будинку. Перше вбивство, за його словами, скоїв у 2002 році. Знімав повій за 100 гривень, а потім душив їх подушкою і закопував у сараї.

У сусідів 37-річного чоловіка не було нарікань на його поведінку. Вони знали, що мало не півжиття Олександр провів за гратами, але поводився він спокійно, ні з ким не конфліктував. Тому страшна знахідка вразила не лише міліціонерів. У скоєнні цих злочинів Олександр зізнався. Хоча слідчі припускають, що на його рахунку більше жертв. Особи загиблих жінок досі не встановлено.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

ВІСТІ З ЧЕРКАЩИНИ

Для комп'ютеризації шкіл

Черкаська міська рада надала з бюджету півмільйона гривень на придбання сучасної комп'ютерної техніки для більш як 30 шкіл. Тепер усі загальноосвітні навчальні заклади обласного центру мають щонайменше по десять ПК разом з пакетами програм.

Не можуть похвалитися загальною комп'ютеризацією сільські школи. У шести з них вивчають інформатику за підручниками. У багатьох — застаріла електронна техніка.

Загалом в області на 33 учнів припадає один комп'ютер. Зі 620 шкіл до мережі Інтернет під'єднано лише 116. З них на селі — менш як третину.

З балу — на «корабель»

П'ять операцій одразу виконує новинка, створена раціоналізаторами Корсунь-Шевченківського виробничого об'єднання «Верстатопром».

На міжнародній виставці «Примус-2004» в Києві універсальний експонат тут-таки змінив адресу своєї «прописки». Ще п'ять багатофункціональних і компактних верстатів, щойно випущених заводом, також знайшли покупців. Їх придбали приватні деревообробні підприємства та меблеві фабрики.

На ювілей дарували корови

Десятиріччя роботи в Україні відзначила міжнародна благодійна фундація «Хайфер Проджект Інтернешнл», котра опікується розвитком приватних селянських господарств по всьому світу.

Український ювілей працівники недержавної неприбуткової організації зустріли в селі Халаїдовому Монастирищенського району. У рамках доброчинного проекту керівники місії передали в дар місцевим молодим родинам десять нетелів високопродуктивної чорно-рябої породи. Члени сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу, котрі виборюли міжнародний грант, одержать також обладнання для ветеринарного пункту, насіння багаторічних трав, добрива для поліпшення пасовищ та сінокосів. Буде відкрито і молокоприймальний пункт з холодильниками та сучасною лабораторією.

За десять років існування у нашій країні «Хайфер Проджект Інтернешнл» допомогла придбати племінну худобу, птицю та бджолосім'ї 776 українським родинам.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Загадка з Македонії

*У Києві (з ініціативи нашого Вагнеровського товариства, очолюваного Мариною Черкашиною) вперше виступила македонська піаністка Ана Гачева (**на знімку**).*

Червоне довге плаття чудово відтіняло смаглявy шкіру. Акуратно укладене волосся (а ще окуляри) додають серйозності. Тендітна фігура, тонкі пальці, чорні очі. Ана Гачева посміхнулася, й перед концертом ми обмінялися декількома фразами по-англійськи. «Нині я викладаю в музичній академії в Тетово, в Македонії, і пишу дисертацію про сучасних англійських композиторів Макcвела Девіса і Джона Бердтвістла», — повідомила вона, і її пальці побігли по клавішах рояля.

Оплески! Ана аристократично піднімає кисті рук, чути перші звуки «Фантастичних п'єс» Шумана. Грає в рамках пристойності, стримано, традиційно, холоднокровно. Якщо чесно, я люблю іншого Шумана — пристрасного, імпульсивного і нервового. Хочу чути саме такого!

І ось кульмінація. Здається, піаністка зараз зніме з себе пуританські окови, в її очах з'явився вогник, їй уже мало місця на сцені, тіло розривають емоції. Ось-ось буде вибух! Ні. Невидимий панцир обволікує Ану, повертаючи в колишній стан стриманості. Чому все так однокольорово, блякло? Може, причина в її худеньких пальчиках, що не можуть витягти з цієї масивної фурнітури яскравий за силою звук? А може, їй не настільки близька музика романтиків?

П'єси Брамса і Шуберта інтерпретувалися делікатно, галантно, пристойно. Блідо-рожеві звуки ніяк не хотіли переходити в агресивно-червоні чи депресивно-чорні. Але ж скільки звукових нюансів у цих творах! Навіть одні й ті самі фрази протестують проти емоційної одноманітності. Здавалося, Ана не переживала музику, а спостерігала за нею здалеку, звідки видно лише фігурні відблиски, вже не здатні викликати почуттів. Якщо твір можна представити як людину, то гра піаністки нагадала мені діалог людей, котрі розмовляють на різних діалектах — фрази знайомі, а повний зміст не вловлюється.

Зал ожив, коли зазвучали «Три аргентинські танці» композитора XX століття Альберта Хінастери. Ана Гачева немов перевтілилася, стала розкріпаченою й чуттєвою. Грала с азартом, заряджаючи зал аргентинською пристрастю. Граціозно кокетували звуки, іноді стаючи відверто сексуальними.

— Напевно, ти дуже серйозна дівчина, принаймні це відчувається, коли граєш романтиків. Але ти зовсім інша, коли виконуєш того-таки Хінастери!

— Я не настільки серйозна! — розсміялася Ана, але так і не відкрила секрет своєї несерйозності. Проте гра цієї загадкової витонченої особи, що знається на аргентинських почуттях, вражає. Ймовірно, вся річ у тім, що вона вміє бути всякою, але водночас залишається сама собою.

Анастасія БАЛДІНА.

У НОМЕР

Меморандум про «зелене світло» задовольняє не всіх

У Львівській облдержадміністрації підписано меморандум про взаємодію на ринку нафтопродуктів. Влада має намір вживати рішучих заходів, щоб не допустити безпідставного підвищення цін на пальне. Оператори ринку зобов'язані подавати достовірні дані про якість нафтопродуктів, рівень закупівельних і роздрібних цін тощо. Заступник голови ОДА Степан Лукашик запевнив, що меморандум не є «зашморгом для якоїсь із сторін», а навпаки: «це — побудова вулиці із двостороннім рухом, на якій зелене світиться в обидва боки». Перспектива «зеленого світла» задовольняє не всіх. Деякі уповноважені особи відмовилися підписувати документ, який, мовляв, спричинить збитковість їхніх підприємств.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Рекорди приходять уночі

Тримільйонну з початку року тонну сталі виплавлено у конвертерному цеху Маріупольського металургійного комбінату імені Ілліча. Здійснила рекордну плавку в нічну зміну бригада під керівництвом Олега Боханова. Це найвище досягнення цеху за всю історію існування — з 1964 року. Як повідомили кореспондентові «Голосу України» в прес-центрі комбінату, за весь минулий рік конвертерники виробили 2 мільйони 935 тисяч тонн сталі.

Ліна КУЩ.

Відроджуємо двигунобудування?

Харків. ВАТ «Серп і молот» планує розпочати складання модернізованого дизельного двигуна. Про це повідомив представник інвесторів підприємства Віталій Немилостивий. За його словами, нині на підприємстві відновлюють технологічні лінії, які не працювали кілька років, запускають виробництво дослідних партій деталей, вузлів і комплектувальних.

У модернізованому двигуні планують застосування нових комплектувальних, зокрема й імпортного виробництва, що дасть можливість збільшити ресурс двигуна, не змінюючи його конструкції. В. Немилостивий зазначив, що після реструктуризації зможуть виробляти до 100 тис. двигунів на рік.

Микола КОСИЙ.

ФОТОФАКТ

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

Напередодні п'ятої річниці від дня смерті першого директора Інституту журналістики Київського національного університету імені Т. Шевченка академіка Анатолія Москаленка на будинку, в якому він жив, установлено пам'ятну дошку.

КОНКУРСИ

Українська красуня

Цим титулом, а ще — вишитими львівськими народними майстринями весільними рушниками, на конкурсі вроди у Сімферополі вшановано студентку Кримського училища культури Олену Шурігіну. Звання віце-міс завоювали Неля Гончар з цього самого навчального закладу та Олена Денисенко — студентка Кримського індустріально-педагогічного університету.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«Світ і особистість»

Під такою назвою розпочався перший вітчизняний фото-відеоконкурс. Організатор заходу — Всеукраїнське жіноче товариство імені Олени Теліги, що опікується вихованням молодої генерації у традиціях самобутньої культури та духовності. Його мета — з'ясувати ставлення молоді до популярних особистостей у регіонах, а також зрозуміти, що нині хвилює підлітків, дізнатися про цінності, які сповідує сучасна юнь.

Прихильникам операторської справи, фотомитцям віком від 15 до 35 років пропонується відобразити теми: «Моє місто» (або «Моє село»...), «Моя родина» (або «Мій дитячий будинок»...), «Герой нашого часу», «Дивовижний світ жінки», «Я не байдужий» на світлинах розміром 13х18 (не більше трьох) та у відеофільмах тривалістю до 30 хвилин у будь-якому форматі. Свій творчий доробок надсилати за адресою: Всеукраїнське жіноче товариство імені Олени Теліги, вул. І. Мазепи, 6, Київ-10, Україна, 01010. Контактний телефон: (044) 295-69-71.

На переможців чекають дипломи та призи. Найвиразніше фото отримає Гран-прі, що передбачає й грошову премію. А найкомплексніші відеострічки візьмуть участь у конкурсній програмі Київського Міжнародного фестивалю документальних і науково-популярних фільмів «Кінолітопис-2005», який відбудеться на початку квітня 2005 року.

Конкурс триватиме до 31 січня 2005 року.

ФОТОФАКТ

На XII міжнародній виставці котів, що проходила у Львові, було представлено майже 70 порід цих тварин.

Фото УНІАН.

На знімку: киянка Наталя Глотова демонструє свого улюбленця.

Заява депутатської фракції політичної партії «Трудова Україна» у Верховній Раді України

Парламентська фракція політичної партії «Трудова Україна» розцінює ратифікацію Державною Думою Росії Протоколу про внесення змін до Угоди між урядами України і Російської Федерації про безвізові поїздки громадян обох держав, який був підписаний на виконання домовленостей президентів обох держав, досягнутих у рамках візиту Володимира Путіна до Києва 26—28 жовтня цього року, як факт суттєвого прогресу у двосторонніх відносинах, що сприятиме подальшому розвиткові добросусідства і дружби братніх народів.

Цю подію вітають мільйони українських громадян, які мають ділові, економічні, родинні і просто приятельські стосунки з росіянами. Вона є особливо важливою для сотень тисяч трудових мігрантів, змушених виїздити до сусідньої держави на заробітки.

Адже відтепер наші співвітчизники можуть перебувати на території Росії впродовж 90 діб з моменту перетину кордону без обов'язкової реєстрації у місці перебування.

Ми розуміємо, що це рішення не просто далося Росії, де питання безпеки громадян стоїть особливо гостро у контексті тривалої боротьби з тероризмом. За цей крок ми особливо вдячні керівництву Російської Федерації, колегам з Державної Думи Росії.

Депутатська фракція політичної партії «Трудова Україна» тривалий час переймається проблемами трудових мігрантів, відстоюванням прав наших співвітчизників, які тимчасово перебувають за рубежем, в тому числі і в Росії. Ми добре знаємо масштаби цієї проблеми. Так, лише за неповними даними, половина всіх будівельників, які працюють у московському регіоні, та третина водіїв громадського транспорту в Москві — це громадяни України. У Тюменській області третина нафтовиків з числа іноземців — наші співвітчизники. Загалом же, за оцінками Посольства України в Російській Федерації, кількість наших трудових мігрантів у Росії становить більше мільйона осіб, а в літній сезон сягає 3 мільйонів. І це при тому, що лише 5—7 відсотків українців мали легальний статус. Решта людей змушені були обходити правоохоронців, ховатись від адміністративних органів, платити побори рекетирам і торгівцям сумнівними міграційними картками.

Користуючись нагодою, депутатська фракція трудовиків від імені своїх виборців висловлює вдячність Президентові України Леоніду Кучмі та урядові за послідовну й ефективну політику щодо розвитку відносин зі стратегічним партнером, яким для нас є Росія, та цілеспрямований курс виконавчої влади на розв'язання проблеми зайнятості в Україні, створення нових робочих місць, забезпечення достойного рівня зарплат, що сприятиме поверненню на Батьківщину сотень тисяч українських трудових мігрантів.

Депутатська фракція політичної партії «Трудова Україна» ініціює направлення Державній Думі Росії звернення Верховної Ради України у зв'язку з ратифікацією Протоколу щодо безвізових поїздок громадян обох країн.

Ігор ШАРОВ,
керівник фракції.

Не забудьте перевірити списки виборців

21 листопада — день повторного голосування на виборах Президента України

ВИБОРЧИЙ «ЛІКНЕП»

На запитання, які постають у наших читачів перед другим туром президентських перегонів, відповідає член Центральної виборчої комісії України Марина СТАВНІЙЧУК.

— Під час першого туру президентських виборів тисячі виборців не змогли скористатися своїм правом голосу через численні помилки у списках виборців. Чи буде уточнено ці списки до 21 листопада?

— Звичайно, територіальні виборчі комісії нині працюють над уточненням списків виборців, залучаючи відповідно до закону органи місцевої влади та органи місцевого самоврядування. У списках виборців для повторного голосування, зокрема, повинні бути враховані уточнення, які внесено до списків до виборів та у день виборів 31 жовтня 2004 року. Крім того, до списків виборців для повторного голосування додатково включаються особи, яким до 21 листопада виповнюється 18 років і які постійно проживають на території відповідної виборчої дільниці. Водночас, щоб уникнути непорозумінь і помилок під час голосування 21 листопада, ми знову закликаємо громадян заздалегідь прийти на виборчі дільниці та перевірити списки виборців.

— Щоб проголосувати 31 жовтня, багатьом людям, у яких було неправильно написано навіть одну букву імені чи прізвища, доводилося звертатися до суду чи тервиборчкому. Прокоментуйте, будь ласка, рішення ЦВК, яким дозволено виправляти незначні помилки у списках виборців у день повторного голосування просто на виборчих дільницях.

— Нещодавно ЦВК прийняла та направила до всіх виборчих комісій роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону «Про вибори Президента України», в якому йдеться і про уточнення списків виборців. Зокрема, якщо є незначна помилка в написанні прізвища, імені, по батькові чи дати народження (крім виборців 1986 року народження, яким лише у 2004-му виповнюється 18 років), номера будинку чи квартири місця проживання, то такі неточності можна усунути в день повторного голосування і без прийняття рішення виборчої комісії або суду. Але лише в тому разі, якщо, незважаючи на технічні описки, є зрозумілим, що до списку внесено саме того виборця, який прибув на виборчу дільницю для реалізації права голосу на виборах Президента України. Технічні описки можуть бути усунені головою, заступником голови або секретарем дільничної виборчої комісії на підставі письмової заяви виборця, який прибув на виборчу дільницю, але лише за наявності паспорта громадянина України, який підтверджує особу, дату народження та місце проживання (за місцем реєстрації) виборця. У цих випадках уточнені дані про виборця мають написати над неточно зазначеними даними на тому самому аркуші списку виборців, а голова, його заступник чи секретар дільничної виборчої комісії повинен розписатися в графі «Примітка».

— Що робити людям, яких 21 листопада взагалі не виявиться у списках виборців?

— Якщо громадянин України, який постійно проживає (та таке місце проживання зареєстровано) у межах відповідної виборчої дільниці, досяг 18 років та не визнаний недієздатним, відсутній у списку виборців на своїй виборчій дільниці, потрібно ще до дня повторного голосування звернутися з відповідною скаргою або заявою до дільничної виборчої комісії. І на підставі рішення комісії громадянина буде включено до списків виборців. Однак у день повторного голосування, тобто 21 листопада, додатково включати до списку виборців можна буде лише на підставі відкріпного посвідчення або за рішенням територіальної виборчої комісії чи суду. Тому і закликаємо виборців прийти на виборчі дільниці заздалегідь та перевірити списки виборців.

— Порадьте, як треба діяти, якщо хтось виявить у списку виборців «мертві душі» — померлих родичів, сусідів або попередніх хазяїв квартири чи будинку?

— У такому разі треба звертатися з письмовою заявою чи скаргою до дільничної виборчої комісії. Адже фактично йдеться про неправильності в списках виборців. Також зі скаргою можна звертатися і до відповідної територіальної виборчої комісії, до місцевого суду.

Чергова по «лікнепу»
Юліана ШЕВЧУК.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ СТУДЕНТА

Майбутнє держави чи нові безробітні?

Пригадую події шестирічної давнини, коли донька вступила до вузу. Тоді з них узяли підписку про те, що після закінчення навчального закладу мають відпрацювати за направленням. На тлі суцільного безробіття це вселяло певну надію. Та ось минуло шість років. Але замість працевлаштування деканат почав вимагати від випускників довідки про те, що вони вже працевлаштовані. Не полишаючи пошуків роботи, подали і ми таку фільчину грамоту. Власне, це і наштовхнуло мене на дослідження.

Насамперед цікавило, чи проводять на рівні держави моніторинг, яких спеціалістів потребує країна, яка перспектива їхнього працевлаштування тощо. В Міністерстві освіти і науки України, на жаль, конкретних цифр не почула. Загалом у країні понад 2000 вузів. Щороку Кабмін затверджує державне замовлення на підготовку висококваліфікованих кадрів для народного господарства країни. Приміром, нині велика потреба в металургах, спеціалістах будівельної, харчової галузей, ще великий попит на дизайнерів. Також враховують виконання державних програм «Вчитель», Програми цільової підготовки національних кадрів для соціально-культурної сфери Криму, про підготовку фахівців для роботи в сільській місцевості. Останніми роками збільшили кількість спеціалістів будівельної галузі, комп'ютерних технологій. Тож не можна сказати, що все пущено на самоплив. Але це стосовно державних вузів і державного замовлення. Та й де гарантія, що вони працюватимуть саме там, де їх потребують, приміром, сільським лікарем чи вчителем? До того ж у нас дуже багато приватних навчальних закладів, які працюють за власними схемами і готують фахівців переважно гуманітарних спеціальностей, яких і так забагато. Одне слово, підвищуємо освітній рівень нації. Нині ми маємо 25 відсотків людей з вищою освітою. Щоправда, на Заході ця цифра 45—50. Але не треба забувати, що й рівень технологій у цих країнах набагато вищий і спеціалісти там затребувані. А нашим вузам байдуже, куди підуть їх випускники, і роботодавці через велику пропозицію теж не поспішають співпрацювати з навчальними закладами. А це — чи не єдиний спосіб навести лад на ринку висококваліфікованої робочої сили. Коли б вузи співпрацювали з роботодавцями і на державному рівні відстежували цю проблему, ми не мали б клопоту з працевлаштуванням. А так вузи ростуть, як гриби після дощу. Єдине, що додає оптимізму: молоді люди почали відповідальніше ставитися до вибору вищого навчального закладу і самі стежать за ринком праці. Їх цікавить, яка матеріальна база, якого рівня викладачі: визнання диплома за кордоном тощо. Тож можна сподіватися, що недобросовісні вузи відсіються через незатребуваність, а натомість прийдуть професіонали. Тільки коли це буде? А поки що всі хочуть навчатися: де завгодно, аби здобути освіту. Батьки віддають останні гроші, а отримуємо посередніх спеціалістів, та ще й, дуже часто, не тієї професії, якої потребує ринок. Хто наведе лад в освітній галузі? Запитання майже риторичне.

Щоправда, днями ВР прийняла Закон «Про забезпечення молоді першим робочим місцем». До того ж тим підприємствам, що візьмуть на роботу людину без стажу, щомісяця нараховуватимуть дотацію. За даними, які озвучили на слуханнях у Верховній Раді, рівень зайнятості молоді нині становить 41,7 відсотка, а кожен третій, не виключено, може стати безробітним. Тож сподіватимемося, що такий закон своєчасний, звісно, якщо його виконуватимуть. Як то кажуть, поживемо — побачимо.

Марина КРИВДА.

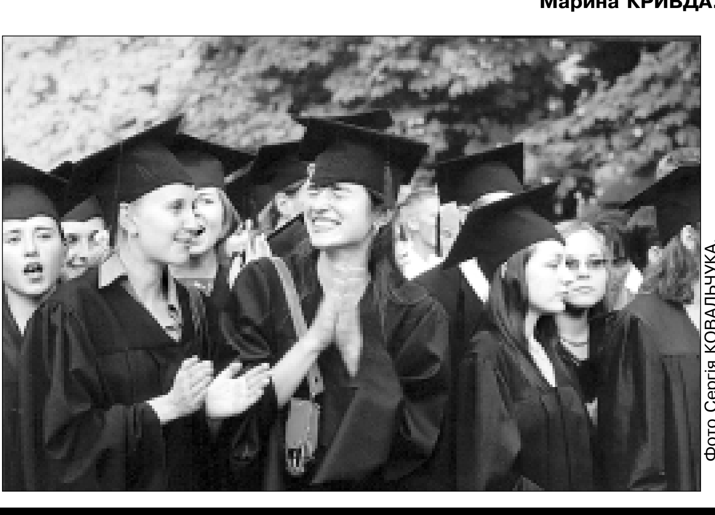

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зайві молоді фахівці — загроза національній безпеці

Сьогодні молоді громадяни — це найменш конкурентоспроможна категорія на ринку праці. Адже для того, щоб отримати роботу, дуже часто потрібно мати не лише професійні навички, а й кількарічний досвід. Учорашні випускники навчальних закладів такого досвіду, як правило, не мають. Виходячи на пошуки першої роботи, вони стикаються з тим, що потрібно в жорсткій конкуренції доводити свою здатність ефективно використовувати на практиці набуті за роки навчання знання. Що ж, конкуренція є основною рушійною силою ринкової економіки. Але в цьому випадку йдеться не про конкуренцію між професіоналами, а про ті, значною мірою, штучні перепони, які чекають молодих спеціалістів на ринку праці.

Ми маємо пам'ятати, що саме за молоддю майбутнє нашої держави. Ті, хто не отримав роботу сьогодні, завтра не стануть висококваліфікованими та досвідченими працівниками, не зможуть працювати на українську економіку з максимальним ефектом. Тому держава повинна стати активним учасником формування цивілізованого ринку праці. Важливим чинником цього є забезпечення роботою за фахом випускників навчальних закладів. І вищих, і середніх спеціальних, і професійно-технічних.

Отримання роботи за фахом одразу після здобуття освіти є важливим елементом соціалізації молоді. До того ж це допоможе подолати прірву, яка сьогодні відокремлює молодь і державу. Молодій людині, з одного боку, треба дати відчути, що держава не байдужа до неї, з другого — що вона потрібна суспільству. Якщо цього не станеться, значна частина молодих українців фактично опиниться поза соціумом. Отже, залучення молоді до роботи є необхідною передумовою консолідації суспільства.

Високопрофесійні кадри — один з основних ресурсів економічного зростання. А ми цей стратегічний ресурс бездумно розбазарюємо.

Зростання економіки України триває вже п'ять років. За цей час створено десятки тисяч робочих місць. Але проблема молодіжного безробіття залишається такою само гострою, як і раніше. **Фактично молодь після здобуття освіти опиняється в своєрідному замкненому колі: щоб влаштуватись на роботу, потрібен досвід, а щоб мати досвід, треба кілька років пропрацювати за фахом.**

Наявність в суспільстві великої кількості молодих людей, які не мають роботи, — серйозна загроза національній безпеці. Адже молодіжне безробіття — це потужний чинник соціального напруження, який дуже негативно впливає на криміногенну ситуацію, поширення наркоманії, інших негативних явищ. Крім того, відсутність у молодих людей стабільного заробітку утримує їх від створення сім'ї та народження дітей. Це є однією з головних причин демографічної кризи, в якій опинилася Україна. Я вже не кажу про те, що коли молода людина отримує диплом, інколи навіть престижний, і не знаходить свого місця на ринку праці, це велика моральна і психологічна травма, наслідки якої даються взнаки все життя.

Ми не можемо собі дозволити таку розкіш, як в Німеччині, де молоді люди вчаться до 30 років, здобуваючи за рахунок держави по дві або й по три вищі освіти, подорожують світом і починають трудову діяльність уже в досить зрілому віці. До того ж така практика має багато недоліків. Вона призводить до інфантилізму й безвідповідальності молоді, знижує кар'єрну мотивацію і знову ж таки негативно впливає на демографічну ситуацію.

У справі вирішення проблеми молодіжного безробіття надзвичайно важливим є середньо- та довгострокове прогнозування кадрових потреб української економіки. Враховуючи тенденції економічного розвитку, ми можемо розрахувати кількість фахівців з тої чи іншої спеціальності, які будуть потрібні на ринку через кілька років. За цього вкрай важливо протипоставити кон'юнктурним міркуванням об'єктивні розрахунки. Престижність професії має визначатися не поточною ситуацією на ринку праці чи банальною модою, а перспективою.

Кажучи про працевлаштування молоді, необхідно згадати і про те, що сьогодні значною мірою втрачено престиж багатьох професій, які мають особливе значення для суспільства. Нині немодно бути вчителем, лікарем або військовим. Випускники педагогічних вузів не хочуть йти працювати до школи, бо це невигідно, непрестижно й неперспективно. В Києві ця проблема вже стоїть дуже гостро. Завтра вона постане й в інших промислових центрах — Харкові, Донецьку, Дніпропетровську. Схожу ситуацію спостерігаємо і в сфері медицини, науки, культури. Але ще п'ятнадцять років тому ситуація була зовсім іншою. Я сам за першою освітою — лікар і добре пам'ятаю, який конкурс був на медичний факультет.

Свого часу вищі навчальні заклади в кілька разів збільшили підготовку юристів, економістів та менеджерів. А сьогодні в нас саме на ці професії припадає значна доля молодих безробітних. Водночас є гостра нестача інженерів. Аналогічна ситуація і в професійній освіті. Спочатку всі кинулися готувати працівників харчової промисловості, торгівлі та сфери послуг — кухарів, кондитерів, продавців, барменів. А через кілька років отримали дефіцит працівників з робітничими спеціальностями. І наслідки цього перекосу ми відчуватимемо ще дуже довго.

Загальне зростання безробіття в Україні збіглося зі збільшенням кількості випускників. Однак варто зауважити, що це збільшення триватиме ще три—чотири роки, а далі кількість випускників шкіл різко зменшиться. Відповідно істотно зростуть вимоги до подальшої освіти. Зниження конкурсу загострить конкуренцію в сфері освіти, змусить навчальні заклади активніше працювати з абітурієнтами. При цьому буде велика спокуса збільшувати набір на модні спеціальності, не доводячи до відома молоді, що за кілька років знайти роботу людям, які під час вибору професії керувались модою, буде дуже й дуже важко. Ми маємо завчасно підготуватися до цієї ситуації і зробити все, щоб уникнути цих ускладнень.

Вважаю за необхідне розробити комплексну програму вивчення динаміки ринку праці з метою максимального забезпечення роботою молодих фахівців. Міністерству освіти разом з Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції, Міністерством праці та соціальної політики слід спільними зусиллями впровадити в життя системні дослідження ринку праці. Результати цих досліджень мають бути абсолютно публічними і об'єктивними. В такому разі вони стануть одним із головних критеріїв вибору майбутньої професії випускниками шкіл. Молода людина знатиме, які професії матимуть найбільший попит на момент здобуття освіти. Це дасть змогу зробити свідомий вибір, врахувавши усі можливі ризики.

Слід відзначити, що економічне зростання, яке супроводжується створенням значної кількості нових робочих місць, частково зменшить тиск на ринок праці та дещо пом'якшить гостроту молодіжного безробіття. Водночас хочу застерегти від спрощення цієї проблеми. Інколи доводиться чути, що зростання економіки автоматично вирішить проблему безробіття. Але це велика омана. Навіть в економіці з динамічним розвитком є ціла низка професій, за якими знайти роботу дуже важко, тим більше коли йдеться про молодого спеціаліста. В разі перекосу вищої та професійної освіти в бік певних спеціальностей ситуація дедалі більше ускладнюється. Замість того, щоб, здобувши освіту, працювати за фахом, молодим спеціалістам доводиться перекваліфіковуватись, опановувати іншу професію.

Окремо треба зупинитися на потребі відновлення зв'язків вищих навчальних закладів з виробництвом. Адже без налагодженої системи працевлаштування випускників годі сподіватись на те, що «невидима рука ринку» зведе кожного випускника університету, технікуму чи ПТУ з роботодавцем. Свого часу в нас була система, коли те чи інше підприємство направляло молодих людей до навчальних закладів для здобуття певної спеціальності. В кризовий період цю систему було зруйновано. Непрацюючим заводам та фабрикам були непотрібні молоді фахівці. Економічна стабілізація дає змогу підприємствам не лише планувати свою діяльність в режимі «сьогодні на завтра», а й думати про віддаленішу перспективу. Оновлення виробництва й нарощення його обсягів потребує нових кадрів. Адже сучасне виробництво — це не лише основні фонди й досконалі технології, це чи не насамперед — висококваліфіковані працівники, які мають бути мобільними та динамічними.

Володимир ГОШОВСЬКИЙ,
народний депутат України.

Без налагодженої системи працевлаштування годі сподіватись на те, що «невидима рука ринку» зведе кожного випускника з роботодавцем

СУСПІЛЬСТВО

Золоті яєчка з Рожища

В одному із цехів комбінату.

ЗАТ «Рожищенський птахокомбінат» — найбільший виробник курячих яєць на Волині — з 2001 року вп'ятеро наростив потужності підприємства

Майже 250 тисяч курей, із них 200 тисяч несучок утримують на Рожищенському птахокомбінаті. Здавалося б, у вранішні часи цехи комбінату мають просто розриватися від пташиного співу. Але його не чути з тієї лише причини, що півнів тут просто немає. Як з'ясувалося, на продуктивність чубатих це не впливає, так само як і на якість яєць. Лише з таких ніколи не вилупиться жовтобоке курча. Треба сказати, що справляються зі своїми обов'язками чубаті «фабрики» дієтичного продукту вельми успішно. На кожен десяток курей тут щодня отримують вісім яєць. А щодо півнів, то, як сказали на підприємстві, любовні переживання не завжди йдуть курям на користь.

Ще кілька років тому про Рожищенський птахокомбінат говорили майже в минулому часі. Мовляв, було гарне підприємство, але гине. Його відродження розпочалося в квітні 2001 року, коли змінився власник. Тоді на комбінаті було лише 35 тисяч курок-несучок. Уже через рік їх поголів'я зросло до 170 тисяч, а виробництво яєць — з 8 до 22,5 мільйона штук. Цьогоріч тут очікують отримати їх уже 40 мільйонів. У часи, коли навіть кури мали нестися за планом і поголів'я було вдвічі більше, виробництво яєць на тодішній Рожищенській птахофабриці не перевищувало 33 мільйони штук. Тобто продуктивність птиці зросла в півтора разу. Чи не переконливий приклад переваг ринкової економіки, коли потрібного результату досягають не кількістю затрачених ресурсів, часу, а насамперед умінням?

— Новий господар серйозно взявся за справу, — розповідає **голова правління ЗАТ «Рожищенський птахокомбінат» Олексій ТИМОЩУК (на знімку).** — Він зробив великі інвестиції кормами, птицею, провів ремонт цехів. Це потребувало значних затрат, адже будівлі були зруйновані. Сьогодні із 20 приміщень птицею заповнено 10. Поступово освоюємо й інші. Утримуємо 245 тисяч голів птиці, з них 200 тисяч курок-несучок. У грудні закупимо ще 70 тисяч курчат. Плануємо на кінець 2005 року мати півмільйонне поголів'я, зокрема 400 тисяч курок-несучок. Саме на таку кількість колись були розраховані приміщення. Однак завдяки сучасному обладнанню, яке вже встановили в одному із цехів, є можливість ущільнити утримання курей і довести їх кількість до мільйона голів. Та це в перспективі. А наступного року розраховуємо виробити 60 мільйонів штук яєць, а в 2006-му — 90—100 мільйонів. Мріємо довести добове виробництво яєць до мільйона штук. Саме таку їх кількість потрібно споживати згідно з нормами харчування населенню нашої області.

Однією з основ успіху є те, що на підприємстві утримують курей американської високопродуктивної породи Хайн-Лайн. Курчат закуповують у Київській області. Коли поголів'я курей сягне 400 тисяч, як розповів Олексій Ананійович, стане вигідним отримувати свій молодняк. Має комбінат і свій інкубатор. Але він потребує реконструкції і на підприємстві сподіваються, що держава допоможе її провести. Тим паче, що в області населенню потрібно поновлювати генофонд птиці.

Щоб мати запліднені яйця для інкубації, в одному з приміщень поряд з курками-несучками триматимуть ще й півнів. Тут уже випробували цю технологію. Весною щодня продавали до десяти тисяч штук таких яєць. Вихід із них курчат становив 92 відсотки. Це досить високий показник. Тож сільські жителі охоче брали яйця для отримування курчат і тепер не нахваляться перед сусідами своїми супернесучими курми.

Передова пташниця Людмила Ольховик.

Акціонери Рожищенського птахокомбінату мають у своєму розпорядженні майже шість тисяч гектарів землі та власний комбікормовий завод у селищі Голоби Ковельського району. Про високу якість виготовлених на ньому кормів свідчить те, що на кожну курку-несучку за добу витрачають їх у середньому по 130 грамів. Це той, коли вага одного яйця в межах 60—65 грамів. І несуть їх кури майже щодня. Корми тут містять необхідну кількість протеїну, клітковини, жиру, кальцію, фосфору, набору вітамінів та амінокислот. Звідсіля і висока якість яєць. Узимку вони навіть кращі за домашні. Тому на ринках області рожищенські «золоті» яєчка розкуповують у першу чергу.

Працює на підприємстві і свій забійний цех. Адже птицю тут утримують тільки до віку 80 тижнів. Після цього у курей розпочинається линька і їх продуктивність зменшується до 50 відсотків. Тобто вони несуться через день. Таку птицю здають на забій або продають населенню. Охочих її придбати багато. За 12 гривень матимеш ще досить хорошої продуктивності курку, а згодом зможеш використати її ще й на смачний бульйон.

Відродження Рожищенського птахокомбінату має ще один позитивний бік. Розташований він біля селища переселенців із Чорнобильської зони Дубище, де завжди були проблеми з працевлаштуванням. Сьогодні серед 170 робітників підприємства майже половина його мешканців. Чимало коштів він перераховує в місцевий бюджет.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

Засуджених «іменем Аллаха, Милостивого і Милосердного» «іменем України» не виправдали. Їх просто відпустили додому

Капітана Миколи Мазуренка і старшого помічника Івана Сощенка, засуджених в Іраку «іменем Аллаха, Милостивого і Милосердного», на батьківщині не виправдали. Але «іменем України» їх відпустили додому.

Ми розмовляли в приміщенні Верховного Суду напередодні того щасливого дня, коли вони врешті-решт усі разом повернулися до рідної Керчі. Уперше після тривалої розлуки. Історію капітана судна «Навстар-1» Миколи Мазуренка і старпома Івана Сощенка тепер знає вся Україна. Але те, що пережили їхні близькі та вони самі, неможливо передати словами.

Коли колегія палати з кримінальних справ Верховного Суду України оголосила своє рішення, дружині старпома Юлії Сощенко стало зле. «Жарко якось зробилося, недобре...» Дихати стало важко, сльози текли самі собою і боротися з цим було неможливо. Рішенням Верховного Суду її чоловікові було даровано не тільки довгоочікувану волю, а й повернуто утрачену віру в справедливість.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова, яка брала участь у засіданні, назвала це рішення вимушеним компромісом. Суд лише частково задовольнив касаційну скаргу адвоката ув'язнених, залишивши постанову Апеляційного суду міста Києва чинною і лише пом'якшивши морякам покарання з 7 років до одного року двох місяців 25 днів. Саме стільки вже провели у в'язниці капітан Мазуренко і старпом Сощенко. На суді моряки знову заявили, що не визнають своєї вини. Намагаючись домогтися виправдувального вироку, захист просив Верховний Суд скасувати рішення київського Апеляційного суду і повернути справу на повторний розгляд. Але в цьому було відмовлено. Не допомогли і доводи про грубі фактичні та юридичні помилки, що їх, за словами адвоката Григорія Гінзбурга, було допущено Київським апеляційним судом. Адаптуючи вирок іракського суду до українського законодавства Апеляційний суд «приписав» морякам те, чого вони не робили. Так вони стали контрабандистами, навіть не перетинаючи кордонів Іраку.

За словами Юлії Сощенко, документи в матеріалах справи з'являлися в міру того, як їх вимагав адвокат. Українські переклади іракських вироків (а їх було кілька, у тому числі й виправдувальний) рясніють протиріччями. Апеляційний суд не мав у своєму розпорядженні всіх необхідних, з точки зору захисту, документів — він не спромігся їх затребувати з Іраку.

За твердженням адвоката, екстрадиція теж була проведена з порушеннями. «Я вважаю, що сама Європейська конвенція про передачу засуджених для відбування покарання тут застосована незаконно», — сказав в інтерв'ю «ГУ» Григорій Гінзбург. На думку адвоката, українське МЗС не повинно було керуватися цим документом під час проведення переговорів про екстрадицію з Іраку, тим більше що ні Мазуренко, ні Сощенко не визнавали себе винними. А клопотання стосовно екстрадиції наші дипломати почали ще до того, як іракським судом було розглянуто скаргу моряків.

Після оголошення рішення колегії суддів Верховного Суду Гінзбург сказав, що задоволений таким закінченням справи. «Мої підзахисні на волі — це перше і головне завдання». Але з правової точки зору, на його думку, суд мав усі підстави вирішити справу кардинально — «застосувати 41-ю статтю КК і звільнити моряків від відповідальності». До речі, в цьому разі його підзахисні могли б вимагати компенсації моральних збитків за час перебування в українському СІЗО...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Верховний Суд врахував усі обставини цієї справи, переконливість захисту й Уповноваженого та ухвалив дуже справедливе рішення, — сказала Ніна Карпачова. — Хоча, на мою думку, ці люди є невинними, і суд повинен був би ухвалити виправдувальний вирок.» Вона нарікала на недосконалість механізму екстрадиції. Давши на неї згоду, Мазуренко і Сощенко практично позбавили суд можливості переглянути вирок. Хоча в той момент вони не усвідомлювали всіх наслідків свого рішення, та й вибору особливого в них не було. Документ моряки підписували в Абу-Грейбі, звідки аж ніяк не всім пощастило вийти живими...

«Сидячи 10 місяців в Абу-Грейбі, я щодня лягав спати і думав, чи прокинуся вранці живий?» — розповідає капітан Микола Мазуренко. Деякий час Микола Дмитрович сидів в одній камері із саддамівським віце-прем'єром Таріком Азізом. Мазуренко чудово знає англійську, і вони подовгу розмовляли — про родини, про дочок, про війни справедливі та несправедливі... Решта співкамерників до іновірців дружніх почуттів не виявляла. Рідкими бажаними гостями в пеклі в'язниці з того, мирного, життя були звичайні горобці — вони цвірінькали зовсім по-нашому і з задоволенням приймали від капітана підношення у вигляді хлібних крихт. За гостинність Мазуренка було покарано охороною — його на дві доби прикували наручниками до ґрат, не давали їсти і пити — за те, що сипав на підвіконня хлібні крихти. Карали і за менші провини, і просто так — щоб більше не кортіло. «Газом труїли щодня». Крім того, чотири рази на тиждень для профілактики ув'язнених змушували пробігати через шеренгу поліцейських з кийками...

Годували у в'язниці добре, але харчі кидали просто на землю. В «Абу-Грейбі» проти людини оберталося все, що в мирному житті нам дороге і звичне, — навіть вода. «Я — моряк з піввіковим стажем, 30 років капітаном ходжу, ніколи не думав, що вода може бути такими тортурами, — каже капітан Мазуренко. — Нас заводили в душ і протягом 45 хвилин мили холодною водою за температури в камері плюс 7. Ти ставав синій, як курча, котрий пройшов від Владивостока до Криму... А коли везли до слідчого — 35 кілометрів, саджали до машини і на голову натягали поліетиленовий мішок, туго зав'язуючи його навколо шиї. У машині спека — градусів 50. Через десять—двадцять хвилин «людина в мішку» непритомніла... Потім її нашатирем приводили до тями...» На щастя, наші моряки не зазнали всіх принижень, яким в Абу-Грейбі піддавали іракців, але все це відбувалося на їхніх очах.

Про жахи Абу-Грейб він міг би багато чого розповісти і Міжнародній амністії, і іншим правозахисним організаціям. «Нехай тільки відправлять мене до Страсбурга. Я готовий розповісти, і ніякої компенсації мені за це не потрібно. Я зроблю це винятково заради того, щоб люди знали, що відбувалося в Іраку».

Капітанові танкера Миколі Мазуренко за раз 69, і до його діабету за час перебування у в'язниці ще додався солідний «букет» (бронхіальна астма, ішемія, гіпертонія), «а тепер ще й ноги відмовляють — ходжу, хитаючись». Обидва моряки потребують серйозної медичної реабілітації. У СІЗО Іванові Сощенку виповнилося 48 років — у вересні.

— Може, рано про це говорити, але чи не думаєте потім пошукати роботу десь на суші? — запитую в Івана Івановича.

— Не знаю поки що, спочатку відійти від цього треба. Але після Іраку я замислився — а чи варто ризикувати своїм життям, працюючи в таких умовах?

Юля Сощенко каже, що в першу ніч після звільнення її чоловік не міг заснути — все думав, пригадував... «Йому потрібен відпочинок, за місяці перебування в іракській в'язниці його здоров'я помітно погіршилося. Сивий став, худючий...»

Капітан Мазуренко хоче написати книгу — про все, що їм довелось пережити за цей рік з лишком. Можливо, там буде й історія про те, як його онук, 10-річний Микита, умовляв маму і бабусю взяти його до Києва. Хотів написати плакат «Дайте волю дідусеві!» і виставити його перед Верховним Судом. Він добре засвоїв, що навіть морські вовки потребують любові та захисту...

Ганна ЛУКАНСЬКА.

На знімку: Микола Мазуренко та Іван Сощенко на зустрічі в офісі Уповноваженої Верховної Ради з прав людини Ніни Карпачової.

ЗНАЙ НАШИХ!

Тато, донька, син...

Сім'я Віктора Мазаного з Рівного з-поміж інших вирізняється тим, що троє її членів свого часу навчалися у США. Глава сім'ї Віктор Степанович, журналіст за фахом, наприкінці дев'яностих навчався в Айові, у Міжнародному центрі журналістики, за підтримки американського уряду. Донька Юлія 2001-го закінчила у Штатах одинадцятий клас. Нещодавно повернувся звідти на Батьківщину і син пана Віктора Микола — учень школи № 15 Рівного.

Микола Мазаний опановував науку в десятому класі міста Сент-Пол (штат Небраска) за програмою «Акт у підтримку свободи» (FSA), одним із переможців якої став, як і сестра (обоє вільно володіють англійською мовою).

— Мені сподобалося, що у США старшокласники самі вибирають предмети — улюблені, бажані, знання яких дасть можливість у майбутньому опановувати фах в університетах, — ділиться враженнями Микола. — А нерідко буває, що за неуспішність учня залишають на другий рік.

Середовище тут, звісно, суто англомовне. Микола в ньому освоївся швидко, з часом почав одержувати оцінки «Ей» і «Бі» (найвищі за американською класифікацією). Звернув увагу на повсюдне панування сленгу, згадує, що всім подобався його акцент. Ним завдячує своїй улюбленій вчительці, світла їй пам'ять, Тамарі Миколаївні Пукас, яка, на жаль, не дочекалася чергового свого учня — фіналіста FSA — відійшла передчасно у вічність.

Микола Мазаний розповів, що йому цікаво було вивчати американську літературу, історію, природничі науки, мистецтво. Свої враження намагався викладати в есе. Про новини з України дізнавався із сайту українських центральних видань. На неозорих полях Небраски (за площею цей штат дорівнює десяти таким областям, як Рівненська) їздив за кермом «Джипу» та іншої техніки під наглядом господаря сім'ї, у якій проживав. Як зізнався юнак, йому важко було розставатися з цією американською родиною, в якій знайшов затишок і підтримку.

У школі панує культ спорту, тому хлопець одразу влився в колектив таких самих однолітків, котрі займаються різними видами. Грав у американський футбол, але після однієї із грізних сутичок між суперниками покинув це заняття. Потім був баскетбол, інтенсивно займався бігом на 200 і 400 метрів — представляв на змаганнях свій навчальний заклад, здобув чимало медалей.

З усмішкою згадує Микола, як виступав перед п'ятикласниками цієї американської школи, розповідаючи про Україну, — це передбачено програмою. Адже її фіналісти є маленькими послами України, як завжди підкреслює координатор програми на західноукраїнських теренах Михайло Гнатишин. Микола розповідав про землю, звідки приїхав до Америки, а коли попрохав ставити запитання, один хлопчина підвівся: «А чи є у вашій країні пошта?».

Утім, юний лектор не здивувався, адже він помітив, що про нас тут майже нічого не знають... Про це писав іще його батько у книжці «З Капітолійського пагорба». Але, зазначає Микола, завдяки цій, ініційованій Біллом Клінтоном, програмі із 1992 року їздять до США сотні юних посланців України, там кожен по-різному талановито приносить на заокеанський континент істинні зеренця нашої культури.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: Віктор Мазаний з донькою Юлією та сином Миколою — випускники американських програм. Уже вдома, в Україні.

Фото із сімейного архіву.

Cyan Magenta Yellow Black

Сюди хочеться повертатися

Один мій приятель ніколи не їздив до санаторію, побоюючись, що доведеться увесь час витрачати на всілякі медичні процедури, мовляв, через це не буде жодного відпочинку. Але минулого літа все-таки зважився і поїхав до санаторію «Бердянськ». Повернувся звідти посвіжілим, бадьорим, повним життєвих сил. Здавалося, підмінили людину. Зовсім недавно песимістично казав про такий відпочинок і от тепер усім друзям, рідним і знайомим почав радити побувати на бердянському курорті. А мене наполегливо, попри осінь, відправляв до санаторію «Бердянськ», щоб я написав про нього як журналіст. На моє твердження, що нині не сезон і не буде про що писати, заперечив:
— Люди там відпочивають і лікуються цілий рік. Наступного разу поїду до санаторію восени чи навіть узимку. І тобі раджу...

Мій товариш був рішуче налаштований відправити мене до Бердянська. І хоча настав уже листопад і в морі купатися було запізно, я поїхав до курортного міста. Бердянськ зустрів мене свіжим морським повітрям, різнобарв'ям листя, яке кружляло, і спокоєм. Здавалося, місто відпочивало після немислимої літньої суєти, створюваної відпочивальниками, кількість яких улітку в кілька разів перевищує місцеве населення.

Геть інакше тривало життя на території санаторію «Бердянськ». Тут, як і в літні місяці, було багато людей. Вони прогулювалися алеями паркової зони, грали в теніс, більярд чи просто сиділи на лавочках і вдихали цілюще морське повітря. У лікувальному корпусі також панувало пожвавлення. Тут проводили усілякі фізіотерапевтичні процедури, масаж, приймали грязьові ванни. Одне слово, санаторний відпочинок був як зазвичай, хіба що в морі ніхто не купався.

Директор санаторію «Бердянськ» Віра Крючина розповіла, що останнім часом навіть у зимовий період людей приїжджає майже стільки само, як і влітку. Тут є всі можливості для відновлення здоров'я. Унікальні природні лікувальні чинники дають можливість проводити в санаторії лікування багатьох захворювань систем кістково-м'язової, нервової, кровообігу, органів дихання. Є відділення реабілітації хворих, які перенесли інфаркт міокарда, нестабільну стенокардію, хірургічне втручання у зв'язку з аневризмом серця; хворих після опіків, із травмами і захворюваннями опорно-рухового апарату. Крім того, добра лікувальна база санаторію — лікувально-діагностичне відділення з водолікарнею, басейн підводного витягування; грязелікарня з консультативно-діагностичним проктологічним кабінетом; лікувально-фізкультурний комплекс зі спортивним залом, масажними кабінетами, тренажерним залом; психотерапевтичний корпус з лікувальними кабінетами, гіпнотарієм, кабінетом для електросну; бювет питної мінеральної води «Бердянська»; лікувальний пляж зі спальним корпусом «сон біля моря» і відділенням для геліотерапії на 340 місць; їдальня на 700 місць з триразовим замовленим харчуванням.

Сьогодні в санаторії створено комфортні умови для проживання. Кілька корпусів побудови 1903—1913 років реконструйовано, в них обладнано фешенебельні номери. Відпочивальникам, особливо в міжсезоння, є де провести час. До їхніх послуг кінозал на 300 місць, відеосалони, бібліотека з читацькою залою, танцювальний і спортивний майданчики, спортивний і тренажерний зали, настільні ігри, бари (зимовий і літній), сауна з контрастним басейном.

Звичайно, особливо варті уваги в санаторії його знамениті мулисті грязі, які містять у собі всю таблицю Менделєєва і мають унікальні лікувальні властивості. Саме через них 1902 року на цьому місці було побудовано першу грязелікарню. Є тут і своя слаболужна хлоридно-натрієва мінеральна вода «Бердянська», яка за хімічним складом — аналог таких відомих цілющих вод, як «Миргородська», «Куяльницька». Її використовують для пиття і подають до бюветів, розміщених у фойє їдальні. А мінеральні хлоридно-натрієві йодобромні підземні води застосовують для лікувальних ванн.

Санаторій оснащено сучасним лікувальним і діагностичним обладнанням. Оздоровлення проводять за 120 методиками. Застосовують і нетрадиційні методи лікування — психотерапію, рефлексотерапію, спелеотерапію, фізіотерапію, фітотерапію. Немаловажно, що в санаторії працюють висококваліфіковані лікарі, більш як 80% яких вищої категорії. Санаторій «Бердянськ» — складова частина ЗАТ «Приазовкурорт», яке очолює професор, доктор медичних наук, заслужений лікар України Владислав Пономаренко.

— Ми — дочірнє підприємство лікувально-оздоровчих установ ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» і поєднуємо 6 санаторіїв і 4 допоміжні підприємства, — розповідає Владислав Іванович. — На узбережжі Азовського моря розміщено санаторії «Азов», «Бердянськ», «Лазурний», «Приазов'я», «Кирилівка». Це могутня лікувально-оздоровча база, яку було збережено в попередні роки, і тепер вона розвивається бурхливими темпами. До нас на лікування і відпочинок з кожним роком приїжджає дедалі більше людей. І не лише з України. Від 10 до 17% приїжджих із країн СНД.

— Путівки купують через фонди соціального страхування?

— Здебільшого. Але певну кількість ми продаємо на місці. Адже це наш дохід. І останнім часом досить відчутний, завдяки чому ми змогли значно поліпшити умови перебування відпочивальників у санаторіях бердянського курорту, переоснастити сучасним обладнанням лікувально-профілактичну базу. Щорічно ми витрачаємо до 7,5 мільйона гривень на ремонт і придбання нового обладнання. Нещодавно для цієї мети ми змогли виділити 1—1,5 мільйона гривень.

— Як мені відомо, курорт Бердянськ уже років 30 має статус державного...

— З 1973-го він був курортом загальносоюзного значення. Нині ми підтверджуємо статус курорту державного значення. Усі документи підготовлено для прийняття відповідного рішення у Верховній Раді України. Ми знаємо, що потрібні державі. Цього року наш колектив відзначено званням «Кращий роботодавець року», минулого — було визнано кращими платниками податків. Дуже важливо те, що, витримавши нелегку конкуренцію з іншими курортними регіонами, ми одержали свого відпочивальника. Людина, яка побувала в нас, обов'язково розповість іншим, порадить їхати сюди своїм родичам, друзям.

— Владиславе Івановичу, якою ви бачите перспективу бердянського курорту?

— Ми націлені працювати в рамках акціонерного товариства «Укрпрофоздоровниця», що дуже могутньо розвиває свою мережу в Україні. Курорт Бердянськ згодом стане частиною страхової медицини, буде потрібний як могутня оздоровча структура.

Звісно, щоб відчути, як сприятливо впливає на організм людини санаторний відпочинок, потрібно самому стати курортником. На це часу в мене не було. Але все те, що вдалося побачити і почути, було незаперечним аргументом на користь санаторного відпочинку, під час якого комплексно відновлюються душевні і тілесні сили.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

На знімках: санаторій «Бердянськ»; директор санаторію «Бердянськ» Віра Крючина; басейн підводного витягування.

КОНКУРСИ

Гідні послідовники Горовиця

Як уже повідомлялося в нашій газеті, у Києві відбувся VI Міжнародний конкурс молодих піаністів пам'яті відомого музиканта Володимира Горовиця у групі «Горовиць-дебют». У ньому взяли участь 47 юних піаністів віком до 14 років з України, Росії, Мексики та США. Змагалися вони в чотирьох номінаціях. Переможцем у двох із них визнано Христину Сапеляк із Харкова. Крім того, їй було вручено приз за артистизм.

Голова журі Валерій Козлов (Україна) наголосив, що учасники продемонстрували високу виконавську майстерність, і тому для юних музикантів багатьох країн музична школа України недосяжна. І не випадково серед 27 переможців майже всі — юні українські музиканти.

Після церемонії нагородження у Колонному залі ім. М. Лисенка Національної філармонії відбувся концерт лауреатів конкурсу разом із симфонічним оркестром філармонії.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

На знімках: після виступу на концерті Христини Сапеляк її привітав дипломант конкурсу Георгій Русинка з Києва; Дар'я Бухарцева з Одеси — володар диплома I ступеня.

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Зіграність і витримка — головні козирі переможців

Міні-футбол. Традиційний турнір команд ЗМІ на призи «Голосу України». Участь брали вісім колективів.

Завершальний день змагань був дуже напружений і напрочуд цікавий. Спочатку відбувся другий півфінальний поєдинок, у якому команда «Фактів» переграла «Новий канал» — 3:1.

Потім у поєдинку за третє-четверте місця зійшлися колективи телевізійників. «Новий канал» переміг «Інтер» — 7:4 (п'ять влучень на свій рахунок записав відомий спортивний журналіст Олексій Маргієв).

Нарешті фінал. «Голос України», який ще не поступався першим місцем, і команда «Фактів», посилена журналістами інших видань. Температура цього поєдинку була гаряча. І лише авторитет та величезний досвід арбітра цих змагань, судді національної категорії з великого футболу Олександра Шамича не дозволили емоціям взяти гору.

Ліпша зіграність господарів та витримка, либонь, і стали запорукою їхньої чергової перемоги — 4:0. Відзначилися: Віктор Гайдученко та Богдан Сліпко (тричі). Варто сказати і про надійну гру воротаря Олександра Сусленка, польового гравця Василя Приймака. В інших матчах грали також Дмитро Шевчик та Сергій Ковальчук.

Команди, які посіли перші чотири місця, отримали матеріальні винагороди та дипломи, які їм вручив головний редактор «Голосу України» Анатолій Горлов.

— З великим задоволенням обслуговую матчі турніру «Голосу України», — сказав ще збуджений після фінального матчу Олександр Шамич. — Серед журналістів маю чимало друзів. Поспілкуватися з ними було дуже приємно. Відзначу високий рівень організації турніру.

Олексій Маргієв («Новий канал»), Олег Шумейко («Інтер»), Микита Крилов («Український футбол»), В'ячеслав Волков («Команда») та інші учасники також сказали чимало добрих слів про змагання та їх організаторів.

Коли пристрасті вгамувалися, учасники почали активно обговорювати можливість і варіанти створення в майбутньому журналістської ліги з міні-футболу...

В. Б.

На знімках: фінальна зустріч турніру-2004 — команда «Голосу України» у комбінованих футболках; юна вболівальниця; головний арбітр змагань Олександр Шамич.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Підозрюються німецькі дипломати

Опозиція вимагає від бундестагу створення слідчої комісії

Питання порушень під час видачі в'їзних віз як предмет для розслідування кілька разів було на порядку денному засідань бундестагу. Підставою слугував судовий процес у кельнському земельному суді щодо численних випадків візового шахрайства, зокрема в німецькому посольстві в Києві. Днями опозиційні партії звернулися до бундестагу, цього разу вже із заявою про створення парламентської слідчої комісії. Вони підозрюють дипломатів, котрі працюють за кордоном, у сприянні переправленню іноземців у ФРН. Про це повідомили деякі німецькі газети, зокрема такі впливові, як «Франкфуртер альгемайне цайтунг» і «Франкфуртер рундшау».

Заявники хочуть з'ясувати: сприятливі умови для масового перевезення іноземців, торгівлі жінками і терористських дій, а також одержання в'їзних віз нелегальними робітниками, повіями, злочинцями — це лише недбальство співробітників посольств чи мова йде про хабарництво? Керівники опозиційної коаліції посилаються на оприлюднені факти, що надто часто повторюються: німецькі посольства надають візи без відповідних перевірок або навіть на основі корупції. Стало також відомо, що перестороги стосовно безпеки не завжди враховувалися.

На початку року, пише FAZ, це був випадок групового і налагодженого перевезення громадян до ФРН, оскільки порушники змогли скористатися явними кадровими і організаційними слабкостями, приміром, у німецькому посольстві в Києві. Протягом останніх п'яти років воно видало сотні тисяч в'їзних віз. Лише до Кельна приїхали тисячі громадян, котрі оформлялися у Києві в одному з 14 туристичних агентств з понад 70 співробітниками. Втім, масова роздача дозволів на в'їзд розпочалася ще до зміни уряду 1998 року. Для перевірки заяв на візи численні місцеві співробітники і невелика кількість німецьких дипломатів витрачали лише по кілька секунд.

Тим часом, пише газета, до ФРН приїхали сотні тисяч громадян України, чимало з яких одержали таку можливість з допомогою циркуляра МЗС від 3 березня 2000 року — так званої постанови Фольмера, повідомивши про себе неправдиві дані. Вони прибули начебто подивитися Кельнський собор або скульптуру Лореляй, а насправді працювали «по-чорному» не лише в Німеччині, а й в інших європейських країнах —Іспанії, Італії, Португалії.

Неспроможність відомств у цих питаннях, як визначив весною земельний суд Кельна, виявилася всеохоплюючою. Нещодавно постанова Фольмера зазнала змін. На думку опозиції, вони, однак, зроблені не так, щоб у сумнівному випадку рішення приймалися на користь безпеки Німеччини. Крім того, додаються скарги з поліції, яка повідомляла: внутрішня безпека країни ушкоджується тим, що підозрілі іноземці одержують в'їзні візи у німецьких посольствах, незважаючи на те, що відомства з боротьби зі злочинністю та безпеки попереджають про це.

Опозиційні партії запитують: чи «відкритість для світу», котру декларує червоно-зелений кабінет, є надання дозволів на в'їзд сотням тисячам так званих туристів як дешевій робочій силі — для збирання врожаю апельсинів в Іспанії та Італії? Чи не було величезної кількості жінок, які приїхали до ФРН туристками, а утримувалися, як звірі, і використовувалися, як повії? Це те, запитує FAZ, що уряд розуміє як відкритість для світу?

Коли опозиція з самого початку вбачала у цій практиці систему, то парламентарії з урядової фракції, як і політики з МЗС, вважали Київ прикрим одиничним випадком. Щоправда, цю думку не поділяло внутрішнє відомство. Адже тут збиралися повідомлення і скарги також з інших регіонів. Зокрема, з німецьких посольств у Москві, Мінську та Пекіні — якщо називати найбільші з них. Останнім часом міністр внутрішніх справ Отто Шилі постійно нарікав, що МЗС не зважає на поради відомств безпеки. До країни могли в'їхати іноземці, незважаючи на сумніви щодо них Федерального відомства карної поліції і Федеральної розвідувальної служби. Це все має бути основою, на якій робитимуться розслідування парламентської комісії...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Звична картина на будовах Німеччини: облава на нелегальних робітників.

Для нелегалів дорога закрита

- На початку року у ФРН **нелегально працювало 11 мільйонів осіб.** Оборот від їхньої діяльності становив **370 мільярдів євро**, з яких жоден цент не сплачувався у податки та соціальні внески.
- З **першого серпня** почали діяти нові правила доповненого і зміненого закону про боротьбу з нелегальною зайнятістю.
- Відтепер **боротьба з роботою «по-чорному» буде жорсткіша:** створено нову структуру, яка об'єднала підрозділи відомств праці та митниці, що здійснюватиме фінансовий контроль за нелегальною діяльністю. В її штаті — **сім тисяч співробітників.**

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

«Таврія» для Віри

Віра Фещук із села Залісся Шумського району народилася без обох рук. Але дівчина не занепадала духом. Руки їй замінили... ноги. Не в кожного такий каліграфічний почерк, як у Віри, не кожна майстриня вишиє серветку без єдиного вузлика, витче такий гарний килимок, не кожна господиня виполе так чистенько грядки.

А ще Віра співає в церковному хорі, доглядає племінників, до неї за порадою біжать дівчатка з усього кутка. Віра готова підставити плече, підняти дух й іншим людям, котрі потрапили в біду. Та й самій Вірі, хоч би якою сильною вона була, також потрібна моральна підтримка. Кілька років тому Фещукам встановили телефон, і світ для дівчини розширився. Але живе спілкування він не замінить.

Досі Вірі, щоб поїхати до райцентру чи Тернополя, доводилося просити когось із сусідів. Дівчина могла б влаштовувати свої виставки вишивок і килимів, але для цього потрібен власний транспорт, адже Залісся надто віддалене від райцентру, а тим паче від Тернополя.

Перебуваючи в Шумському районі, про унікальну дівчину довідався новий голова облдержадміністрації Михайло Цимбалюк. Приїхав, познайомився, поговорив. Не минуло й тижня, як Віра Фещук отримала ключі від нової «Таврії». Щаслива дівчина зателефонувала й попросила через газету подякувати Михайлові Михайловичу. Поки що за кермом буде чоловік сестри, а там... Віра зробила паузу, і я зрозуміла, що вона й сама не проти сісти за кермо. Їй би рухомі протези...

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На Сумщині розгулялася чума!

У районному центрі Шостка Сумської області зафіксовано кілька випадків захворювання на небезпечні інфекції. В листопаді було зафіксовано випадок захворювання на особливо небезпечну інфекцію — туляремію, її ще називають малою чумою.

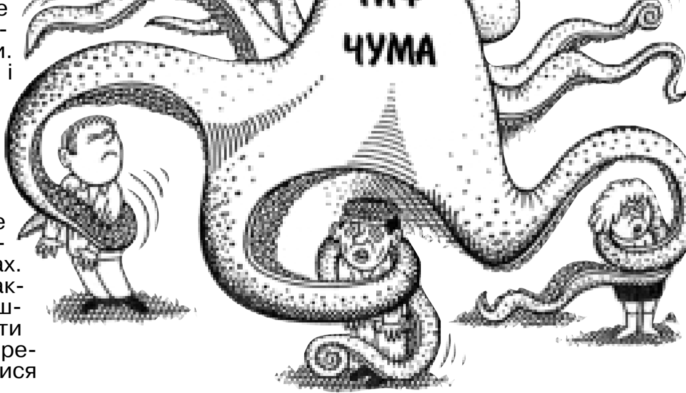
Поки що невідомо, в який саме спосіб заразився шосткинець. Останній раз туляремію реєстрували в місті у 2000 році. Тоді хворобу завезли з іншого регіону. Також зафіксований третій у нинішньому році випадок лептоспірозу. На небезпечну інфекцію занедужав працівник казенного заводу «Зірка». На думку завідувача епідеміологічного відділу санстанції Олександра Маркова, найвірогідніше місце зараження — рідне підприємство, шлях інфікування — побутовий. На заводі це не перший випадок, подібне нещастя сталося дев'ять років тому. Цього разу потерпілий потрапив до реанімації в тяжкому стані, але залишився живий. Марков цілком впевнений, що поширення лептоспірозу і туляремії обумовлене низьким рівнем боротьби із гризунами. Полчища пацюків і мишей живуть на 70 відсотках об'єктів. Дератизаційними роботами охоплено трохи більш як 9 відсотків житлового фонду. Їх узагалі не проводять у дитсадках, лікарнях і школах. Санітарна служба закликає городян і мешканців району бути дуже уважними і ретельно дотримуватися правил особистої гігієни. Завдяки гарному врожаєві зернових цього року в Сумській області значно збільшилася кількість мишей. З настанням холодів вони перебираються до міст, повідомляє Mignews.

А в Одесі знову з'явився черевний тиф

Одеські медики знову реєструють у місті випадки захворювання черевним тифом. У центрі адаптації і реабілітації людей без визначеного місця проживання лікарі санепідстанції виявили вже третього захворілого за останній місяць, передає «ІТАР-ТАРС». Потерпілого госпіталізовано, а приміщення, де він знаходився, дезинфіковано.

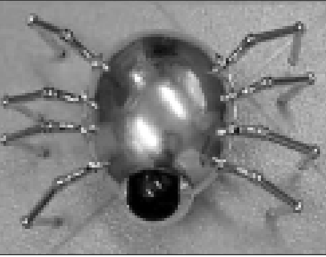
Нагадаємо, що влітку в Одеській області було зареєстровано спалах захворювання на черевний тиф, джерело інфекції так і не було виявлено. Занедужали кілька десятків людей у різних районах області. Більше половини заражених — бомжі.

Лікарі щодня обстежують бездомних у спецпунктах санітарної обробки. Санепідслужба проводить у місті протиепідемічні і профілактичні заходи, забір проб питної, бюветної води, каналізаційних стоків.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

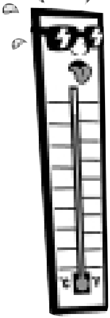
Мініатюрний робот досліджує мозок у пошуках думок

Розроблений мозковий робот-імплантант, що зможе самостійно «обмацувати» поверхню мозку в пошуках найсильнішого сигналу, пише New Scientist. Дослідники з Каліфорнійського технологічного інституту в Пасадені створили пристрій, що здатен з допомогою вусиків перехоплювати сигнали нейронів і керувати протезом на комп'ютері.

Учені вважають, що такий імплантант міг би допомогти людям з ушкодженим спинним мозком. Однак творці машини, що читає думки, зіштовхнулися і з низкою серйозних проблем. Основна неприємність полягає в тому, що ефективність роботи таких імплантантів згодом різко погіршується. Зв'язано це з втратою чутливості вусиків пристрою — вони обростають тканинами, крім того, на них впливають навіть невеликі перепади артеріального тиску.

ТЕРМОМЕТР

У Луганську відкрито лабораторно-виробничий корпус служби крові. На його базі виготовлятимуть препарати, одержувані з донорської крові, — альбумін, полібіолін, кріопреципітат, іммоглобуліни специфічної спрямованості. Таке виробництво поки що єдине в Україні. Його унікальність полягає в тому, що тут відбувається закінчений цикл переробки крові та її складових до отримання готових препаратів. Введення в експлуатацію нового корпусу соціально обумовлене і дасть змогу забезпечити населення Луганської області потрібним обсягом якісних і ефективних препаратів. У регіоні нараховується 70 тисяч донорів, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

***

Ошатного сучасного вигляду набуває відділення швидкої допомоги Волочиської районної лікарні. Змінюється не тільки приміщення, а й медичне устаткування. В розпорядженні «швидкої» вже є автомобіль, обладнаний за останнім словом медичної техніки. Відділення стало останнім із дев'яти, які повністю оновили. А допомагав у цьому весь район, крок за кроком «лікуючи» цей заклад, **повідомляє наш власний кореспондент Ірина КОЗАК.**

***

У тривалий десант регіонами Криму вирушили провідні лікарі Сімферополя. Системний рейд подолання захворювань незаможних верств населення почався масовим, безплатним, комплексним кваліфікованим медичним обстеженням стану здоров'я селян Присивашшя. Завдяки пересувному клініко-діагностичному лабораторному кабінету з найсучаснішою апаратурою, (таких усього кілька в країні) мобільна бригада кардіологів й ревматологів, ендокринологів і гінекологів, терапевтів і онкологів, дерматологів і дитячих лікарів у «польових умовах» швидко й точно проводить весь можливий спектр найдетальніших обстежень, географія яких охопить найвіддаленіші глибинки півострова, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Хмельницькій області проводить торги (аукціон) по реалізації майна підприємства-банкрута Кам'янець-Подільського ВАТ «Агрохім» (Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський район, с. Гуменці, вул. Польова, 1).

Лот № 1 Приміщення гаражів - заг. пл. 227 м. кв., стартова вартість 10187 грн.

Ціни вказані без ПДВ.

Вказані активи розташовані за адресою: Хмельницька обл., Кам'янець-Подільський р-н., с. Гуменці, вул. Польова, 1.

Гарантійні внески учасників (5% від початкової ціни) перераховуються Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Хмельницькій області: р/р 260057155, МФО 315966 у Хмельницькій ОД АППБ «Аваль», іден. код 26334909.

Реєстраційні внески учасників у сумі 34 грн. перераховуються Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Хмельницькій області: р/р 260087154, МФО 315966 у Хмельницькій ОД АППБ «Аваль», іден. код 26334909.

Заявки на участь у торгах приймаються до 17:00 год. 30.11.2004 р. за адресою: м. Хмельницький, вул. Театральна, 10. Торги відбудуться 01 грудня 2004 року об 11:00 год. за адресою: м. Хмельницький, вул. Театральна, 10 в приміщенні актового залу філії ДГУ Агентство з питань банкрутства у Хмельницькій області.

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНИ

Оголошує конкурс на заміщення вакантних посад у підрозділах центрального апарату Міністерства:

Контрольно-ревізійний відділ (самостійний відділ)
Провідний спеціаліст
Департамент стратегічного планування та міжнародного співробітництва Управління стратегічного планування
Відділ програмно-цільового планування
Провідний спеціаліст
Управління міжнародного співробітництва
Відділ європейської та євроатлантичної інтеграції
Головний спеціаліст
Сектор координації міжнародної технічної допомоги
Провідний спеціаліст
Відділ двостороннього та багатостороннього співробітництва
Головний спеціаліст (тимчасова посада на період відпустки основного працівника для догляду за дитиною віком до 3 років)
Організаційно-протокольний сектор
Завідуючий сектора
Адміністративний департамент
Управління документального забезпечення
Відділ документального забезпечення
Спеціаліст 1 категорії (тимчасова посада на період відпустки основного працівника для догляду за дитиною віком до 3 років)
Управління кадрів та взаємодії із ЗМІ та зв'язків з громадськістю
Відділ кадрового забезпечення та персоналу
Провідний спеціаліст
Відділ взаємодії із ЗМІ та зв'язків з громадськістю
Провідний спеціаліст
Юридичне управління
Відділ правового забезпечення
Провідний юрисконсульт
Спеціаліст 1 категорії (тимчасова посада на період відпустки основного працівника для догляду за дитиною віком до 3 років)
Сектор охорони праці і техніки безпеки (самостійний сектор)
Провідний спеціаліст
Департамент регулювання екологічної безпеки
Управління безпеки хімічних речовин
Відділ поводження з небезпечними хімічними речовинами
Головний спеціаліст
Департамент державного екологічного моніторингу та охорони атмосферного повітря
Управління охорони атмосферного повітря
Відділ регулювання викидів забруднюючих речовин
Провідний спеціаліст (тимчасова посада на період відпустки основного працівника для догляду за дитиною віком до 3 років)

З умовами конкурсу та вимогами до конкурсантів можна ознайомитись під час подання документів. Документи на конкурс приймаються протягом місяця з дати опублікування оголошення.

Контактний телефон: 206-31-23.
Заяви подаються за адресою: 03035, м. Київ, вул. Урицького, 35.

Ухвалою господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної війни, 3а) № 22/95 б від 15.09.04 р. порушено справу про банкрутство Дочірнього підприємства Відкритого акціонерного товариства «Сєвєродонецькпромбуд» «Донецьке будівельне управління» (93105, м. Лисичанськ, Луганської області, вул. Жовтнева, 38а, і/код 01241042), р/р 2600630140988 у філії «Відділення Промінвестбанку в м. Лисичанську Луганської області» МФО 304416.

Розпорядник майна - арбітражний керуючий Мамруков Олександр Анатолійович (ліцензія АА № 783183 від 25.05.04 р.), 91000, м. Луганськ, вул. Челюскінців, буд. 143»а», кв. 76.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 22.09.04 р. порушив справу № Б-25/73-04 про банкрутство СПД ф/о Маленка Віктора Анатолійовича, код 2884002832, м. Харків, вул. Метробудівників, 27, кв. 95, п/р 260022275 у АППБ «Аваль».

Розпорядник майна арбітражний керуючий Івлєва Н. А. (ліц. АА № 250463 від 18.04.02, Харків, вул. С. Тархова, 5, кв. 9).

Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Сумської області повідомляє про направлення подання відповідно п.2. ст.2 Закону України «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України»

щодо обрання Резниченко Олени Юріївни та Мосеєнко Віктора Миколайовича на посаду суддів господарського суду Сумської області безстроково.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою № 5/149 від 26 жовтня 2004 р. ВИЗНАВ БАНКРУТОМ СГВК ім.«Леніна» Миколаївська область, Доманівський район, с. Богданівка, код: 03764531, р/р 26001670043001 в АППБ «Україна», МФО 326148 і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Харченко Н. О. ліцензія № 249647.

Заяви кредиторів приймаються Господарським Судом протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 21.09.04 р. у справі № Б26/32/04 визнав Фермерське господарство «Прок», код ЄДРПОУ 20265315, юридична адреса: 51000, с. Могилів Царичанського району Дніпропетровської області, вул. Дніпропетровська, 48-а. банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Чеснову Наталію Володимирівну, ліцензія № 047981 від 19.10.2001 р., (49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-а, оф. 201, тел. (0562)-36-10-75).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Житомирська філія Агентства з питань банкрутства проводить аукціон з реалізації майна ВАТ «Житомирський завод хімічного волокна»

Характеристика та вартість: Лот 1. Електрообладнання, слюсарний інструмент, крепіжні матеріли. Всього 119 одиниць. Початкова ціна 11805,15 грн. Лот 2. Верстати (свердлильні, заточні, відрізні, довбіжні, різальні) та верстаки. Всього 17 одиниць. Початкова ціна 64721,00 грн. Лот 3. Обладнання (2 теплообмінники та змішувач). Всього 3 одиниці. Початкова ціна 1397,00 грн. Лот 4. Верстати (зубофрезерувальний, круглошліфувальний, інструментально-фрезерний). Всього 3 одиниці. Початкова ціна 43682,00 грн. Лот 5. Верстати (круглошліфувальний, токарний, відрізні). Всього 4 одиниці. Початкова ціна 68536,00 грн. Лот 6. Верстати (круглошліфувальний та плоскошліфувальний). Всього 2 одиниці. Початкова ціна 22631,00 грн. Лот 7. Обладнання (сатуатор, ємкості, установка, УСН, піч, ваги). Всього 7 одиниць. Початкова ціна 3452,00 грн.

Ціни зазначені з урахуванням ПДВ.

Ознайомитись з об'єктами можна за їх місцезнаходженням: м. Житомир, вул. Промислова, 1/154. Порядок подальшого використання об'єктів визначає покупець.

Гарантійні внески — відповідно 830,00 грн., 4550,00 грн., 100,00 грн., 3100,00 грн., 4850,00 грн., 1600,00 грн., 250,00 грн. та реєстраційний збір - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260039834 в Житомирській облдирекції АППБ «Аваль», МФО 311528, одержувач — ЖФ Агентства з питань банкрутства, код 26252733.

Останній день сплати внесків та прийняття заяв — 17 грудня 2004 р. Аукціон відбудеться 21 грудня 2004 року об 11-00 за адресою: м. Житомир, майдан Путятинський, 2, к. 311.

З умовами участі в аукціоні, порядком розрахунків та оформлення результатів, а також за додатковою інформацією звертатись до організатора проведення аукціону за адресою: м. Житомир, майдан Путятинський, 2, кім. 311. Тел. (0412) 34-05-22.

ДАЛІ БУДЕ

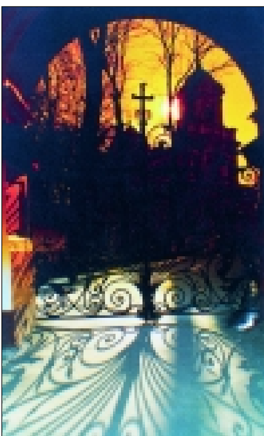
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Від ведучої

Ах, як ми любимо говорити: «Тепер таких людей нема!» Так казали про дев'ятнадцяте століття — у двадцятому, а у двадцять першому столітті так кажуть уже про двадцяте! І так кажуть не лише про людей — і сало тепер не таке, як колись, і все не таке! Не будемо сперечатися. Це така форма пам'яті — доки про когось (або про щось) жалкують, що його «вже нема», доти воно «ще є»!

Євдокія ПОДОРОЖНЯ.

Реставрація пам'яті

У Луцьку завершено XI міжнародну конференцію «Волинська ікона: дослідження та реставрація» (до 100-річчя від дня народження видатного українського мистецтвознавця Павла Жолтовського).

Жолтовському вдячні за порятунок сотень ікон, зібраних ним у приречених на знищення церквах. Це було в часи войовничого атеїзму — вчений тоді очолював наукові експедиції Волинського краєзнавчого музею. Данина шани Павлу Жолтовському — відкриття в 1993 році Музею волинської ікони в Луцьку. А з 1994 року започатковано щорічні наукові конференції, присвячені його пам'яті. Відтоді Волинський краєзнавчий музей став справжнім центром досліджень сакрального мистецтва краю.

На XI конференції були представлені основні наукові, музейні та реставраційні центри України, Росії, Білорусі та Польщі, де досліджують волинську ікону. Було розгорнуто виставку «Врятовані пам'ятки» з колекції Волинського краєзнавчого музею: твори сакрального мистецтва XVII—XVIII ст., стародруки XVIII—XIX ст., археологічні пам'ятки II—XV ст., світські портрети XVIII—XIX ст. з Олицького замку князів Радзивіллів, а також меморіальні речі доктора мистецтвознавства Жолтовського, його книжки. За матеріалами конференції видано науковий збірник.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1788 р. Народився Михайло Щепкін, український та російський актор. Був у дружніх стосунках з Шевченком. ■ 1869 р. Відкриття Суецького каналу, який з'єднав Середземне та Червоне моря. ■ 1874 р. Народився Олександр Колчак, адмірал, керівник широкомасштабного антибільшовицького руху на Уралі, в Сибіру й на Далекому Сході в 1918—1920 рр. ■ 1918 р. Створено Українську академію наук. ■ 1933 р. Засновано Харківський драмтеатр імені Пушкіна. ■ 1970 р. На Місяць доставлено радянський самохідний апарат, керований із Землі, — «Луноход-1».

Вулицею слонів водили

Сімферополь. Днями проїзною частиною головної вулиці міста прогулювалися слони в супроводі дресирувальників та працівників Державтоінспекції...

За словами директора Сімферопольського цирку Бориса Тезікова, звірів вивели на вулицю з метою реклами. Дві індійські слонихи Магда і Джені замикали живу колону, а попереду йшли поні, коні та пара верблюдів. Протягом 40 хвилин за процесією спостерігали роздратовані водії маршруток, котрі застрягли в пробці. Тварини пройшли проспектом Кірова від Центрального ринку до Куйбишевського і повернулися до своїх вольєрів.

Гаврюченкова тиха гавань

ЗАХОПЛЕННЯ

*«Наш мічурінець» — так працівниці обласної організації Українського товариства сліпих називають рівнянина Бориса Даниловича Гаврюченка **(на знімку)** за його пристрасть до садівництва. Борис Данилович — колишній фронтовик, згодом викладач місцевого Інституту інженерів водного господарства.*

З ранньої весни і до глибокої осені його обійстя в центрі Рівного прикрашають квіти. А те, що в садку росте небагато дерев, не заважає господареві збирати рекордні врожаї: на кожній яблуні він прищепив по кілька сортів. На старому 30-літньому «білому наливі» їх аж п'ять. Коли ж вродила «бера», прищеплена на звичайну чорноплідну горобину, першими чотирма грушками, її плоди перевершили всі смакові сподівання господаря. Нікого тепер не здивуєш малиною, що родить двічі на рік, але таку велику «маросейку», яка виросла у Бориса Гаврюченка, не часто побачиш. Коли син господаря Валерій Борисович пригостив нею колег, вони не повірили, що таку величезну ягоду можна виростити на Поліссі.

Фото автора.

Марія КОРНІЙЧУК.

Рівне.

І сади садив, і сам сидів

«Садівник, який іде з сокирою в сад, подібний до батюшки, що несе гармошку до церкви». Нема Тараса МАРУНЧАКА вже понад тридцять літ, а ці його слова живуть між людей. У Гуменцях Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині це ім'я легендарне — майже як ім'я Кармалюка, чия гора у нігинському лісі, недалеко від Гуменець. А Тарас просто любив землю, й дав йому за те Бог талант, славний аж у Сибіру й навіть в Індії.

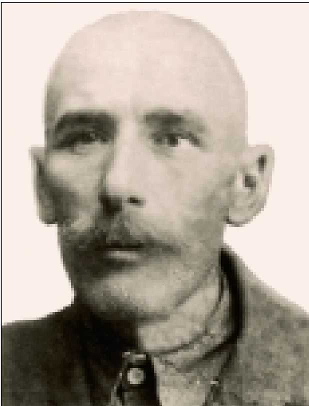
Двадцяте століття Тарас зустрів семилітком. Родина Марунчаків не була багатою, але сина віддали до трикласної церковно-парафіяльної школи. Потім працював на сімейній нивці, був солдатом Першої світової. Щойно одружився, взяли до армії УНР. Повернувся, коли петлюрівців розгромили під Сатановим.

П'ятеро діток було в Тараса й Параски. Хазяйство — двоє коней, реманент, стодолу та хліви — забрав колгосп. Пішов туди й Тарас.

Агронома в артілі не було. А Марунчак вечорами засідав за невідь де роздобуті агрономічні книги. І взявся закласти в Гуменцях стогектарний сад та тепличне господарство. Хоч дехто нарікав, що забрав Марунчак кращу землю, справа рухалася. На 54 гектарах посадили щепи, і навіть 1933 рік не спинив роботу. Освоїли ще 55 гектарів, створили горіхову захисну смугу. У парниках виставили 1000 рам, заклали лимонарій, плодовий розсадник, ягідник та пасіку. Самородок-агрономом аж світився гордістю. Врожаї нечувані! У 1936 році сад визнано кращим у Вінницькій області, а Тарасу вручили диплом. А вже влітку 1937-го Марунчаку приклеїли ярлик ворога народу. І сів він аж на 17 літ. За те, що колись виростив гарні квіти для Тухачевського.

Якось Тараса викликав начальник табору: «Ты в бараке лук выращиваешь?» Зізнався. І йому віддали цілий барак, і Марунчак за Полярним колом вирощував городину, зелень, кавуни та дині.

У 1954-му Тарас Якович повернувся до дітей і занедбаного саду. За два роки перевищив довоєнну врожайність, наростив прибутки в 32 рази! Якось до Гуменець прибули посланці з Москви. Там чекали візиту Джавахарлала Неру з Індії і прислали літак, щоб доставити з Гуменець до Кремля кавуни. Стояв березень...

Бездарні керівники відтіснили Тараса від його дітища, і 1968 року сад став нерентабельним! А садівник до останнього працював, залишив людям унікальну спадщину. Але в Кам'янецькому краї гарні сади досі лічать на пальцях.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

«Бути графом — це обов'язок...»

Розмовляю з живим графом на кухні його київської квартири. Це незвично звучить. Проте так і є: 42-річний нащадок гетьмана України Кирила Розумовського, граф Олександр Розумовський-Кобзаренко показує мені особисту печатку гетьмана — жовтий метал, викарбувано три літери «КВР». Розмовляємо про політику, культуру, мораль і просто про життя.

Він каже: «Головне в житті, щоб кожна людина знала своє місце, не займала чужого, не заздрила на те, хто що має».

Олександр Валентинович вважає, що Україна — Богом дана земля. На такій землі повинні рости святі люди. Вони повинні вірити в свої серця, бути мудрими, слухатися батьків, котрі самі інколи помиляються і вчать дітей на своїх невиправлених помилках...

— В Україні є все: родюча земля, нафта, газ. Повторюю — це свята земля. Але нею повинні керувати теж святі люди, патріоти. Патріот — це мудрець. Але такий мудрець, який вміє любити. Сам я зрозумів це, коли знайшов себе й побачив: усе хороше закладено в моїй душі Україною. Тому я її люблю.

Про те, що він графського роду, Олександр Валентинович дізнався від мами, коли йому було десять літ. Однокласникам не сказав —часи були несприятливі. Та й не вмів хизуватися. Просто любив вечорами виходити на пагорб біля дому і розмовляти з Богом. Ніколи не робив нічого напоказ, не старався бути «вищим». Коли усвідомив своє походження, зрозумів і своє призначення: бути графом — обов'язок, а не титул. Це означає відповідати за свої слова, не дурити людей, допомагати їм — просто так, щоб навіть ніхто не знав про це. Найголовніше на землі — добро. Його дуже важко зробити. Ми тільки вчимося робити добро.

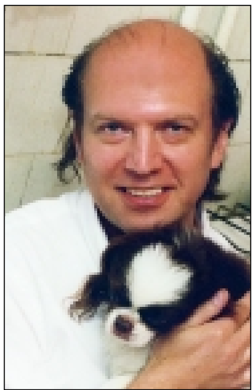

Фото автора.

Про батьків згадує з теплотою. Вважає їх людьми великої душі. Батько був кінематографістом, а в кінці життя керував будівельною організацією. Мама — з роду Розумовських — була вчителькою початкових класів. Сам він закінчив у Києві медучилище, став зубним техніком, потім закінчив Варшавський медінститут. Граф має у Варшаві свій стоматологічний кабінет, тому він людина забезпечена. Але основне його заняття — парапсихологія. Часто читає лекції у великих фірмах. Нещодавно, для менеджерів іноземних фірм, які працюють у Польщі, провів лекцію про усвідомлення своїх ролі і призначення в житті.

Останній приїзд до Києва граф пов'язує з мрією збудувати храм. І не лише в Києві, а й у Лондоні, Варшаві, Парижі. Храм для всіх християн. Щоб знаходили там не священика, а свого Бога.

Олекса ВАЩЕНКО.

На знімку: граф Олександр Розумовський та його пес Петі.

Він шукав її 150 років

Щойно в київській галереї «Університет» відкрилася історична експозиція «Кримська війна: українська спадщина». Презентація присвячена 150-й річниці Кримської війни (1853—1856), яка офіційно відзначається в Україні у 2004 році.

В експозиції вперше показано широкій публіці понад 4000 унікальних експонатів з приватного зібрання родини Шереметьєвих. Тут є автентичні деталі обмундирування й амуніції воїнів країн—учасниць тієї війни (Росії, Великої Британії, Франції, Туреччини, Італійського королівства Сардинії), предмети побуту, озброєння, особисті речі і фотографії захисників Севастополя, монети. Презентація виставки була костюмованою, що дало нагоду для отаких несподіваних зустрічей, як на цьому знімку. Мабуть, він каже: «Я шукав вас 150 років!»

Фото агентства «Прес-КП».

ІЛЮСТРАЦІЯ НА ТЕМУ

Цей пам'ятник свиням встановлено в центрі славного міста Ромни, що на Сумщині

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Клеєне сало

НЕПИСАНІ ІСТОРІЇ

Чи треба розказувати, що наше сало поза конкуренцією? А я знав чоловіка, який колись більше за всіх зробив для примноження слави нашого сала. Це покійний уже Анатолій Антонович Щудро, хай йому на тім світі легенько гикнеться. Він працював на Дніпропетровщині першим секретарем одного з райкомів партії й був неординарною людиною. З його ім'ям багато пов'язано дотепних байок. Ось одна з них.

Якось наприкінці літа викликає Щудро голову передового колгоспу Миколу Павловича і питає, як у нього вродить кукурудза.

— Як треба, то і по сімдесят у зерні на круг!

— Мало! За таке цього року орденів не даватимуть. Треба, щоб по дев'яносто, а то і по сто центнерів з гектара.

— По стільки не можу, — чесно признався голова колгоспу.

— А як подумати?

— Як подумати, то по сімдесят п'ять. Воно ж і приписувати треба, знаючи міру...

Насупився перший секретар і питає в Миколи Павловича:

— Ти ж усюди хвалишся своєю свиновідгодівельною фермою, так?

— Так, але до чого тут мої свині?

— А до того, що звітуй про стоцентнерний урожай, а оті зайві тридцять, сорок чи скільки там центнерів з кожного гектара за документами мерщій згодуй свиням. Пойняв?

— Так точно!

А восени Щудро викликає до себе Миколу Павловича: «Наш район здобув почесне право експонувати свої досягнення в Москві, на ВДНГ. Чим ти можеш наповал вразити столицю і весь СРСР?

— Качанами кукурудзи? — здогадався Микола Павлович.

— А що, знайдуться такі, як бодай пів моєї руки?

— Ні, таких не знайдеться, — зам'явся голова колгоспу. — Були, та я їх згодував свиням. Нехай, думаю, сальце наростає...

— От-от! Якраз салом і вразимо всю державу. І не в три-чотири пальці товщиною, а мінімум у долоню. Пойняв?

Микола Павлович засовався на стільці. Де взяти такого сала?! Дякувати Богу, колгоспний зоотехнік якраз удома заколов кабана і виручив, пожертвував два шматки товщиною в долоню. Їх і повіз на «оглядини» в райком Микола Павлович.

— Добре сало! — погодився Щудро і раптом наказав покликати Василя Дмитровича — чоловіка, якого всі знали в районі. Він майстрував стільці, крісла, столи і шафи. Але майстрував без цвяхів — тільки склеював. Сам виготовляв якийсь надміцний клей. Це була його таємниця. От цей Василь Дмитрович явився. Щудро показав обидва шматки сала: «Можеш склеїти їх так, щоб наче це один шматок товщиною в дві долоні? Але завдання секретне!» Той каже: «Справа нехитра. Дайте час, ви і самі не повірите, що сало склеєне. І не розпадеться. Аж поки його не з'їдять!».

...Кажуть, у книзі відгуків того павільйону ВДНГ, де експонувалося надтовсте сало з України, відвідувачі тільки про нього й писали. Диво, мовляв, зроду-віку такого не бачили.

— А вже й не побачите! — мовив, хитро посміхнувшись, Анатолій Антонович Щудро, коли дізнався про це.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

(р) Платні матеріали.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011215. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»